

Kas ir visgudrākie novadā?

Foto - E. Gabranovs

Dalās pieredzē. Prātnieces no zemnieku saimniecības "Riekstiņi" pavēstīja, ka viņām, ofisa meitenēm, jau 3-4 mēnešus ir jauna tradīcija, proti, risināt "Prātnieku": "Tas ir rituāls uz palikšanu. Atbildes rast mums palīdz gan traktoristi, gan noliktavas pārziņi, gan citi darbinieki. Visgrūtāk bija atrast atbildi jautājumam par indīgāko zivi. Sveicot vīriešus 11. novembrī, pašas sacerējām mīklu par "Riekstiņu" meitenēm, piemēram: kurās dienās skaitām pārskaitījumus, kurās dienās ēdam zivis? Atbildot uz jautājumu, kas vieno ofisa meitenes, puīši ierakstīja vārdu 'klačoties', bet pareizā atbilde bija 'blondīnes'. Jāsecina, – pa burtiem viss perfekti sakrita."

Edgars Gabranovs

Pirms Ziemassvētkiem Balvu Centrālajā bibliotēkā tradicionāli pulcējas novada gudrākie ļaudis, kuri aktīvi piedalās konkursā "Prātnieks" pat vairāku gadu garumā. Informācijas pakalpojumu punkta un radošās lasītavas vecākā bibliotekāre Agnija Saidāne aicināja prātniekus uz uzdotajiem jautājumiem atbildēt ar 'jā' vai 'nē'. Pamēģiniet arī jūs! Vai pikste ir zivs?

"Jā," prātnieki apliecināja un nekļūdījās, jo pikste ir zivs, kas pieder akmeņgraužu dzimtai. A. Saidāne neslēpa pārsteigumu ne par prātnieku zināšanām, ne par kuplo atsaucību. "Pieļauju, ka daudziem bija interese satikties ar mani, jo bibliotēkā savas darba gaitas uzsāku tikai šī gada 1. jūlijā," viņa jokoja. Laima Mežale atklāja, ka mīklas risina aptuveni piecus gadus: "Kas ir visgrūtākais? Nereti ir vārdi, kurus nevar atrast. Tā ir sava veida intriga un azarts, lai izpildītu uzdevumu. Vienu vārdu nācies meklēt pat nedēļu, bet pēc tam, kad tas atrasts, var saīļņojusi iesaukties, – vau, izdevās! Tas ir to vērts." Prātnieki, lūgti atklāt, vai nekad nav

bijusi vēlme visam atmet ar roku, smaidot atzina, ka tas bijis mirkļos, kad uzvarētāju listē neierauga savu vārdu. "Atverot konkursa lapu "Vaduguni", vienmēr ceru, ka šoreiz mans vārds noteikti būs. Atkal nav, bet gads jau pagājis. Skumji," apstiprināja Laima.

Ļuba Baranova, kura mīklas risina apmēram trīs gadus, arī zināja teikt, ka nereti ir jāpiestrādā, lai atrastu dažus vārdus: "Bet gribas iet tam visam cauri." "Mīklu minēšana ir kā narkotikas," piekrita Ārija Zeltkalne, piebilstot: "Ievēl iekšā kā sūklis." Vija Ločmele mīklas min kopš to publicēšanas "Vaduguni". "Tā ir atslodze pēc darba. Avīzi gaidu, lai rindiņā, kur nosaukts uzvarētājs, būtu mans vārds," atzina arī viņa. Savukārt pieredzējuši mīklu minētāja Antra Jugane ir pārliecināta, ka prāta asināšana ir vislabākais nervu nomierinošais līdzeklis. Andis Ruduks, kurš piedalās dažādos "Vaduguni" publicētajos konkursos, sprieda, ka nav viņa dabā tikai gulšņāt gultā: "Gribas darboties." Inese Homko un Zita Pulča smēja, ka balvas nav tik svarīgas. Eleonora Barkāne smaidot piebilda, ka viņai šogad ar balvu vienreiz paveicās: "Pateikšu, kur var dažreiz sameklēt atbildes. Piemēram, žurnālā "Ilustrētā Junioriem", ko abonēju mazmeitai."

Īsziņas

un kultūra, ekonomika un finanses, preču ārējā tirdzniecība, uzņēmējdarbība, informācijas tehnoloģijas, nozares, kā arī Latvijas sociālie un ekonomiskie rādītāji salīdzinājumā ar citām valstīm.

Uzstādīti konteineri tekstilam

Lai veicinātu tekstila šķirošanas pieejamību visiem Latvijas iedzīvotājiem, SIA "Eco Baltia vide" sadarbībā ar "Latvijas Zaļo punktu" 2024. gadā Latgalē paplašinājuši tekstila šķirošanas iespējas, kopā izvietojot 31 papildu konteineru. Līdz ar to Latgalē šobrīd pieejami jau 60 tekstila šķirošanas konteineri, tostarp Balvos, Ezera ielā.

Nākamajā
Vadugunī

**Nākamais
laikraksta
"Vaduguns"
numurs iznāks
7. janvārī.**

Salūts Balvos būs!

Tirdzniecības centrs "Planēta" ir parūpējies, lai 1. janvārī plkst. 0.30 ikviens balvenietis un pilsētas viesis ar krāšņu uguņošanu 2025. gadu sagaidītu Balvu Kultūras un atpūtas centra laukumā.

Iznākusi gadagrāmata

Centrālā statistikas pārvalde (CSP) ir publicējusi ikgadējo datu krājumu "Latvijas statistikas gadagrāmata, 2024", kas digitālā formātā latviešu un angļu valodā bez maksas pieejama oficiālās statistikas portāla sadaļā "Publikācijas". Latvijas statistikas gadagrāmata CSP izdod jau 77. reizi kopš 1921. gada. Satura ziņā tā ir visapjomīgākā no visām CSP izdotajām statistikas publikācijām. Izdevumā ir 11 tematiskās nodaļas: ģeogrāfiskais raksturojums, iedzīvotāji, darba tirgus, sociālā drošība un veselība, izglītība, zinātne

Nedēļas jautājums

Kāda ir jūsu Jaunā gada apņemšanās?

Edgars Gabranovs

DZINTARS no Balviem: – Visiem vēlu mieru un prieku, lai jūsu ceļā ir silta saulīte! Gadu miju sagaidīsim ģimenes lokā. Visticamāk, būs šampanietis, bet rasolam sakām 'nē'. Majonēze nav veselīgs produkts, turklāt... paši saprotat. Sievas mamma kaut ko pagatavos kabanā. Kāda ir mana Jaunā gada apņemšanās? Šķiet, ka gadumijā tiek samelots daudz vairāk nekā pat 1.aprīlī.

GUNTA no Balviem: – Apņemšanās un sapņi jāpatur sevī, lai tie varētu piepildīties. Jaungadu sagaidīšu Anglijā kopā ar krustdēlu un viņa ģimeni. Jā, tas būs mans pirmais Jaunais gads ārpus Latvijas. Vai par kaut ko bažijos? Nē, būs jauki. Visiem vēlu veselību, mieru un mīlestību. Lai piepildās sapņi!

VJAČESLAVS no Balviem: – Ja būs veselība, tad, kā mēdz teikt, visu pārējo var nopirkt. Lai visiem laba veselība! Jauno gadu sagaidām ģimenē. Vai būs šampanietis? Esmu vienaldzīgs pret alkoholu, bet, ja arī kaut kas būs, tad izvēlos labu konjaku. Vai kaut ko esmu apņēmis nākamgad īstenot? Nereti plāni kaut kur pazūd, tāpēc dzīvoju ar domu: kā būs, tā būs!

OSKARS no Tilžas: – Ko tur apņemties?! Varbūt atmet smēķēšanu, kas, šķiet, neiespējami. Ko novēlu? Lai nebūtu kara, lai visiem dzīve virzās uz labo pusi. Ja ir darbs, tad nav ko sūdzēties. Jāpiebilst, ka darba vienmēr pietiek. 2025.gadu sagaidīsim ģimenē Tilžā. Iespējams, meitiņa pagatavos rasolu. Būs gardi, būs jauki! Lai arī jums neizpaliek ģimeniski svētki!

DIĀNA no Bērzkaines pagasta: – Lai visiem priecīgs prāts un laba veselība! Vēl nezīnu, kur mēs Jaungadu sagaidīsim. Iespējams, mājās. Tāpat iespējams, ka atbrauksim uz Balviem, lai priecātos par svētku salūtu. Man patīk svētki un salūti. Kam noteikti jābūt svētku galdā? Mandariņiem. Nākamgad gribētu sākt krāt naudiņu. Vai sanāk? Kā kuru reizi...

MANA NEDĒĻA

IEVA KOŠKINA no Rugāju pagasta

Svētku nedēļā apmeklēju koncertu Kubulu Kultūras namā, kur dejoja divas manas mazmeitiņas. Ļoti patika, bija skaists pasākums. Paspēju apmeklēt arī skolā mazdēla eglīti. Mājās, lai arī veltīju laiku ikdienas darbiem, jo dzīvniekiem, kā saka, vienalga, ir vai nav mums svētki, pušķojām eglīti, skaitījām pantiņus gan lielie, gan mazie. Citreiz apmeklēju baznīcā dievkalpojumu, bet šogad nesanāca. Rūķi bija pacentušies ar dāvanu sagādāšanu, arī Ziemassvētku vecītis bērniem, kuri bijuši centīgi visu gadu, zem eglītes bija sarūpējis dāvanas, par kurām bērni bija rakstījuši vēstulēs. Tā kā šonedēļ bija vārdadiena levām, no paša rīta jau saņēmu patīkamus pārsteigumus no savējiem. Svētku galdā cēlām i pupiņas, i zirnīšus, i cūciņas šņukurīti. Atceros, ka bērniņā Ziemassvētku naktī gāju uz kūti klausīties, vai zirgi runā, tagad gan vairs neēju. Mazliet žēl, ka šajā gada nogalē nav sniega, nevaram zirgus jūgt kamanās, lai izlaistu kādu likumu. Jauno gadu visiem novēlu veiksmīgu un laimīgu, lai piepildās kvēlākās vēlēšanās!

No vēstulēm

Dievaines ielgst

*Pelēkais krēslas vilks
Apēd isās ziemas dienas,
Tās it kā vien brīdi ilgst
Un kā baltie zaķi žigli projām skrien.*

*Kad nāks baltais sniega suns
Rijīgo pelēci projām dzīt?
Tik ātri jau vakars tumst!
Lauki baigā melnumā slīgst...*

*Jau projām aizgājuši veļi,
Lai atkal ciemos nāktu pēc gada,
Pa Adventa sveču apgaismotiem ceļiem,
Adventa sveces viņiem ceļu pie Dieviņa rāda.*

*Kad nāks baltais sniega suns
Un ietērs laukus baltā samtā?
Tad mājupceļš vairs nebūs tik tumšs,
Bet vēji sniegu nenes, vien mākoņus tramda...*

*Vēl pelēkais krēslas vilks
Ar melno tumsas kraukli dienasgaismu ņammā,
Dievaiņu pēdējais cēliens šogad ilgs,
Vai tiešām Sniega mātei jau beigusies mamma?*

NAURIS GEKIŠS

Pārbaudi oficiālo adresi un e-adresi!

Tiesībsargs aicina ikvienu pārbaudīt, kura adrese norādīta oficiālai saziņai ar valsti un pašvaldību. Šāda funkcija ir gan deklarētajai dzīvesvietas adresei, gan e-adresei. Ikvienam cilvēkam jābūt sasniedzamam tiesiskajās attiecībās ar valsti un pašvaldību. Valsts izveidojusi modernu saziņas kanālu – e-adresi, taču

būtiski atzīmēt, ka e-pasts nav e-adrese. E-adrese jeb oficiālā elektroniskā adrese ir personalizēta pastkastīte portālā "Latvija.gov.lv", kas ir ērts, drošs un efektīvs veids saziņai ar valsts un pašvaldību iestādēm jebkurā laikā un no jebkuras atrašanās vietas pasaulē. Lai e-adrese būtu ērta lietošanā un par visiem tajā saņemtajiem paziņojumiem cilvēks uzzinātu, tiesībsargs aicina tajā norādīt e-pasta adresi, kuru cilvēks ikdienā lieto regulāri. Tas ļaus par e-adresē saņemtajiem valsts un pašvaldību paziņojumiem uzzināt ar informatīvas ziņas saņemšanu savā privātajā e-pasta kastītē. Tiesībsargs ir saņēmis vairākus iedzīvotāju sūdzības par to, ka cilvēki nav saņēmuši sev adresētos valsts vai pašvaldības sūtījumus, kā rezultātā viņiem iestājušās nelabvēlīgas tiesiskas vai finansiālas sekas. Šādas nelabvēlīgas sekas iestājušās tāpēc, ka e-adresē nav pievienota ikdienā lietotā e-pasta adrese vai deklarētās dzīvesvietas adresē netiek pārbaudīti saņemtie sūtījumi. Tiesībsargs vērs uzmanību, ka tieši iedzīvotāja aktivizēto e-adresi un deklarētās dzīvesvietas adresi valsts un pašvaldību iestādes izmantos kā saziņas adresi, nosūtot uz to cilvēkam svarīgu informāciju. Turklāt, ja iedzīvotājs būs aktivizējis e-adresi, tas būs primārais saziņas veids no valsts vai pašvaldības puses.

Lai veicinātu sabiedrības uzticēšanos valsts pārvaldei un novērstu turpmāku privātpersonām nelabvēlīgu situāciju rašanos, tiesībsargs jau šī gada decembra sākumā, 06.12.2024., vērsās pie Valsts digitālās attīstības aģentūras ar aicinājumu veikt atkārtotu iedzīvotāju informēšanu, tostarp norādot veicamās darbības (e-pasta validācijas) nozīmi un tie-

Lasītāji!

Kļūstiet arī par rakstītājiem, jo visas jūsu vēstules katrā mēneša beigās tiks izvērtētas un mūsaprāt labākā saņems redakcijas pārsteiguma balvu. Ielāgojiet, ka balvas saņemt varēs tikai tie rakstītāji, kuru vārdus mēs zināsim - tāpēc nerakstiet anonīmas vēstules.

siskās sekas, turklāt ievērojot pieklūstamības prasības cilvēkiem ar uztveres un redzes traucējumiem.

EDGARS LĀKUTIS

Impresija

*Lielās operas solistu koris,
Divdesmit septiņi skaitā,
Caur balto birztalu aizgāja
Raitā, liganā gaitā.*

*Mēness gaisma sudrabā vizēja
Kora solistu pelēkās frakās,
Un nenokāpa itin neviens
No iemītās dzīvnieku takas.*

*Pie meža daudzbalzu kāzu ārija
Uzdzen trīs vakara jundā...
Es atdotu septiņas Rīgas
Pret vēl vienu uznaicienu
Vilku mēneša puskrēslas stundā.*

* Impresija – gaismas, kustības un skaņas spēles mirkļa iespaids.

IMANTS ZELTIŅŠ

Sūtiet mums vēstules arī elektroniski: vaduguns@apollo.lv

Automātiskais atbildētājs
64520961

Hallo!

"Ar lielu interesi izlasīju "Vadugunī" publicētos pateicības vārdus. Priecājos, ka mums ir tik daudz cilvēku, kuriem teikt paldies par viņu labajiem darbiem. Ir labi, ka cilvēki neredz tikai slikto un neizdarības, bet spēj pateikties arī par labo, ko citi paveikuši. Paldies laikrakstam par šo iespēju! Novēlu, lai nākamgad būtu vēl vairāk cilvēku, kuriem teikt paldies vārdus! Lai visi kļūstam iecietīgāki un pateicīgāki par to, ko dzīve mums sniedz, un mazāk sūrojamies par to, kā mums nav!" domās dalījās lasītāja no Viļakas.

"Patīkami vakaros pastaigāties pa Balvu pilsētu, kas tik skaisti izgreznota svētkiem. Īpaši priecājos par uzņēmumiem un parastiem iedzīvotājiem, kas pacentušies sagādāt pārējiem svētku sajūtu. Ar sevišķu labpatiku vienmēr vēroju "Balvu Enerģijas" svētku dekorācijas – mirdzošos torņus. Arī privātmājas un dzīvokļu logi šoziem mirdz kaut kā īpaši, kompensējot sniega un īstas ziemas trūkumu. Paldies visiem, kas nav žēlojuši ne spēkus, ne līdzekļus, lai padarītu svētkus gaišākus mums visiem, ne tikai sev! Lai visiem tikpat

gaišām domām un labiem darbiem piepildīts nākamais 2025. gads!" vēlēja lasītāja.

"Vai arī citi ir ievērojuši, ka mūsu valstī jau kļuvis pašsaprotami, ka ar 1.janvāri ceļas cenas dažādiem pakalpojumiem un precēm, un tautai tas nemaz vairs nav jāpaskaidro?! Tā jau mums kļuvusi par normu," savu neapmierinātību izteica lasītāja no Balviem.

Brīvdienu namiņš veiksmīgi darbojas

“Šeit viesiem izdodas lauzt savus stereotipus, ka viņi kaut ko neprātis vai viņiem neizdosies,” šovasar Baltinavas pagastā teica “Kadiķūgu” saimniece RUDĪTE KAŠA, kad brīvdienu namiņš tikko kā bija atvērts apmeklētājiem.

Runājot par šo gadu, Rudīte pārliecinoši saka: “Jā, ar šo gadu esam ļoti apmierināti – tas bijis piepildīts ar pārsteidzošām tikšanās reizēm, jauniem cilvēkiem, kur daži no tiem jau ir kļuvuši par draugiem, un kopumā ļoti skaistiem mirkļiem. Godīgi sakot, tik lielu interesi no cilvēkiem mēs pat nebijām gaidījuši. Katrs viesis, kurš izvēlas “Kadiķūgas” kā savu galamērķi, ir īpašs, un mēs no sirds priecājamies par ikvienu, kurš šeit atrod iedvesmu un atpūtu.” Uz “Kadiķūgām” brauc gan mūsu pašu novada ļaudis, gan arī viesi no tālākām Latvijas vietām, ir bijuši viesi arī no ārzemēm, katram ir sava motivācija un stāsts, kāpēc viņi izvēlas apmeklēt brīvdienu namiņu. Citi, iespējams, vēlas vienkārši atpūsties dabas tuvumā, citi piedalās radošajās meistarklasēs un atklāj sevi ko jaunu. Kā atzīst saimniece, ir bijis aizkustinoši redzēt, kā cilvēki ļaujas gleznošanas priekam un pārsteidz paši sevi ar to, ko spēj radīt: “Interese un atbalsts no viesiem tikai motivē mūs turpināt darboties un attīstīties. Tā ir sajūta, kas silda sirdi un apliecina, ka viss ir iespējams, ja dari to ar mīlestību

un dvēseli,” pārliecināta R.Kaša. Gads “Kadiķūgās” bijis piepildīts ar sirsniņiem mirkļiem, radošām idejām un neaizmirstami skaistām satikšanās reizēm. Šis gads saimnieci mudinājis kļūt vēl drosmīgākai un ticēt tam, ka sapņi ir īstenojami, ja vien tiem patiesi notic, jo ar Grantu konkursa atbalstu kāds no viņas sapņiem kļuva par realitāti un joprojām turpina attīstīties: “Īpašu prieku sagādā tas, ka “Kadiķūgas” nav tikai atpūtas vieta, bet arī vieta dvēselei.” Brīvdienu

Radošs mirklis kopā ar sieviešu biedrību “Rudzupuķe”. “Šajā Jaunajā gadā novēlu ikvienam drosmi sapņot lielus sapņus un uzticēties tam, ka nekas nav neiespējams, ja vien ļaujamies procesam un ticam sev! Novēlu atrast vietas, kas palīdz vairot ticību saviem spēkiem! Lai mūsu ceļi ved uz pozitīvām pārmaiņām, piepildītiem sapņiem un neizsīkstošu iedvesmu! Lai mūs visus pavada mīlestība, sirsnība un neizsmeļams radošums!” teic Rudīte Kaša (attēlā – ceturta no kreisās).

namiņā ir bijuši brīži, kad tapušas apsveikumu kartītes, gleznas un citi mazi brīnumi, kas atgādina – māksla patiesi dziedē un iedvesmo. Šis gads saimniekiem arī atgādinajis, ka svarīgi ir būt atvērtiem jaunām pieredzēm un izaicinājumu pieņemšanai. Viesu teiktā frāze: “Es tikai paskatišos” bieži vien pārvēršas radošas mākslā, kas silda “Kadiķūgu” saimnieces sirdi un motivē turpināt darboties ar vēl lielāku mīlestību un prieku.

Darina krāšņus puzurus un ada lakatu

“Ari ziemā nespēju vienkārši sēdēt un neko nedarīt,” pirms vasaras saulgriežiem teica Šķilbēnu pagasta rokdarbniece, dziedātāja un čakla lauku saimniece ELITA BUKŠA, kad pie viņas šovasar ciemojāmies.

Šajā ziemā, kā apliecina Briežuciema tautas nama vadītāja Zita Mežale un pati Elita, tiešām radošu darbu netrūkst. Piemēram, decembra otrajā pusē Briežuciema rokdarbu darbnīcā “Atspole” notika puzuru un citu skaistu lietu darināšanas meistardarbnīca, kur viena no meistārēm bija Elita. “Mēs visas kopā darbojamies, jo puzuru vēršanas principi ir dažādi. Izmantojam niedres un kokteiļa papīra salmiņus. “Atspolē” ko kura prot, to pamāca citām. Jauki, ka varam satikties ikdienā, parunāt gan par priecīgām, gan ne tik priecīgām lietām,” atzīst Elita. Uz jautājumu, vai puzuru vēršana ir smalks darbs, kam nepieciešama palīdzība, viņa smeij, ka jebkura rokdarba darināšana ir piņķerīga. Zita, runājot par puzuriem, teic, ka to darināšana it kā nav sarežģīta, kā no sākuma dažreiz izskatās, bet rokām jāpiešaujas: “Uzreiz jau nesana smuki, bet pamatus apgūvām. Smukākos puzurus

meitenes atdeva tautas nama rotāšanai. Manuprāt, kad ir apgūti pamatprincipi, puzuri jāveido mierīgā gaisotnē, jo tas ir tāds meditātais process.”

Taujājot par aizejošo gadu, Elita atzīst, ka tas bijis rāms, viss ritējis savās sliedēs. Ari piena lopkopības saimniecībā šis gads bijis mierīgs, jo, kā pati saka, tas aizritējis bez zudumiem, un ar smaidu piebilst: “Govīm šoziem laba apetīte, lai tikai līdz pavasarim pietiek siena!” Zita, runājot par šo gadu, atzīst, ka tas paskrējis nemanot: “Kārtējo reizi pārliecinājos, ka nav jēgas satraukties par to, ko nevar mainīt, cilvēki un notikumi jāpieņem tādi, kādi tie ir. Kopumā, ja saliek plusus un mīnusus, plusu aizejošajam gadam ir vairāk nekā mīnus, kas priecē, bet saprotu, ka tas atkarīgs arī no tā, kā uz dzīvi paskatās! Nevaru pieņemt negodīgumu, brīnos par to, cik cilvēki mēdz būt bezkaunīgi, bet priecājos par to, ka arvien ir cilvēki, kuriem rūp notikumi tālāk par savas mājas sliekšni. Priecājos, ka tuvinieki ir veseli, kas ir liela vērtība.” Zita ikvienam jaunajā gadā novēl nepazaudēt godaprātu šajā sarežģītajā pasaulē un nesatraukties par nebūtiskām lietām: “Esiet pašprietiekami un ticiet labajam! Mieru un labu veselību!” Par veselību runā

Rotājums. “Meistardarbnīcā darinātos darbus atstājām Briežuciema tautas namā, lai arī citi par tiem papriecājas. Iemācījušās esam, tagad katra pati mājās varam veidot puzurus. Tā kā rokdarbi ir viens no maniem vaļaspriekiem, šoziem ne tikai darīnu rotājumus, bet arī labprāt adu. Cimdus un maučus esmu jau atdevusi citiem, pašlaik mājās adu lakatu,” stāsta rokdarbniece.

arī Elita, uzsverot: “Ja būs veselība, būs arī pārējais. Spirināsimies uz priekšu! Lai mazāk bēdu, lai priecīgs un laimīgs Jaunais gads! Nepatīkšanu pietiek tāpat.”

Ir labi tā, kā ir

Pavasari Bērzpils pagasta pārvaldes vadītāja BIRUTA BOGDANE priecājas, ka ir izdevies sakārtot centra ielu apgaismojumu, izsakot cerību, ka nākotnē vajadzētu ierīkot laternas arī citās ielās.

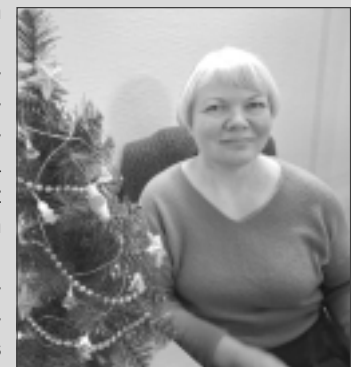
“Jau pusgadu četri pagasti strādājam kopā Rugāju apvienības pārvaldē, ir izveidojusies laba sadarbība ar apvienības vadītāju Arnitu Kļaviņu un citiem apvienības darbiniekiem. Izrunājam visas aktualitātes, pamazām notiek sadarbība arī saimnieciskajos, komunālo pakalpojumu, iekārtu darbības nodrošināšanas un apkopes darbos. Kā divu pagastu pakalpojumu centru vadītājam tagad vairāk jādodomā par saimnieciskajiem darbiem, malkas sagādi, gatavošanos apkures sezonai, jāseko ceļu stāvoklim, kapsētu sakopšanas darbiem, ūdens padevei, notekūdeņu attīrīšanai, jānodrošina nepieciešamās apkopes, jāraugās, lai būtu kārtībā transporta vienības un tehniskais nodrošinājums saimnieciskajiem darbiem,” skaidro B.Bogdane. Viens no jautājumiem, kas prasa risinājumu, ir pašvaldības piederošās trīs daudzdzīvokļu mājas Krišjāņu pagastā, kur dzīvokļus ir novada iedzīvotāji, pārsvarā pensionāri, arī vientuļie un ne tik turīgi ļaudis, tāpēc nevar atļauties ieguldīt ierētajos dzīvokļos līdzekļus interjera un elektroinstalāciju uzlabošanai. Dzīvokļi, kā stāsta pagastu pakalpojumu centru vadītāja, ir silti, bet pamazām tajos būtu jāveic remonts. Ir divi 3-istabu sociālie dzīvokļi, kas būtu prioritārie, kam lūdzta nauda no pašvaldības, domājot par nākamā gada budžetu. “Ja kaut divus dzīvokļus gadā izdotos atjaunot, vai tas būtu daudz?!”

No šī gada piešķirtās naudas ir pasūtītas jaunas ārdurvis visām māju ieejām, kuras nomainīs nākamā gada sākumā. Trīs dzīvokļos nomainījām saplēstās, bojātās logu paketes. Krišjāņu pagastam saimniecisko darbu veikšanai iegādājāmies jaunu motorzāģi un zāles plāvēju – trimmeri. Saimniecības pārzinis organizē, bet palīgstrādnieks un algotie darbinieki veic teritorijas uzkopšanas darbus,” par saimniecisko pusi Krišjāņu pagastā stāsta B.Bogdane. Bērzpils pagastam, kā atklāj pakalpojumu centra vadītāja, gads ir pagājis taupības režīmā, bet sakopšanas, teritorijas uzturēšanas, pakalpojumu nodrošināšanas funkcijas ir izpildītas. Nesen, piemēram, veikti Bēržu kapličas jumta restaurācijas darbi. “Kapličiai ir skaidu jumts, kas kalstot deformējas, un caur kori dažās vietās iekļuva nokrišņi. Nomainītas deformēto skaidu rindas un kores dēļi. Apgaismojumu Bērzpils ielās nevarēsīm atļauties projektēt, pagaidām ir ļoti labi tā, kā ir. Protams, gribētos vēl mazliet vairāk, bet no ceļu dotācijas prioritāri mums tomēr jāuztur ceļi un jāveic grants seguma atjaunošana. Ir gatavi paskaidrojuma raksti līvānu māju šķērsielām asfalta seguma atjaunošanai, kas šogad tika pasūtīti, veicot iepirkumu. Piebildīšu, ka šis iepirkums arī nebija lēts. Tāmes ļoti iespējams! Visiem kopā jādodomā, kā darbus īstenot! Nekas nepaliek lētāks,” atzīst B.Bogdane. Runājot par bijušo Bērzpils ambulances ēku, vadītāja atklāj, ka ir cerība, ka ambulances ēku nopirks. Izsole ir notikusi, tiek vērtēts ēkas stāvoklis. “Paldies visiem darbiniekiem Rugāju apvienībā, strādājam četras dienas nedēļā par mazu atalgojumu, bet turamies, jo esam savas vietas patrioti. Lai visiem gaišām domām piepildīti svētki, veiksmīgs Jaunais gads!” novēl Bērzpils un Krišjāņu pakalpojumu centru vadītāja B.Bogdane.

Piestājiens

Lai labs prāts un veselība!

Katrs gads nāk un aiziet tikai ar tam raksturīgiem notikumiem, pārsteigumiem, prieku vai vilšanās brīžiem, jo, kā saka, dzīve nestāv uz vietas, – mainās gan cilvēki, gan pasaule. Šogad vairākkārt, tiekoties ar rakstu varoņiem, ir nācies padomāt: kā būtu, ja vajadzētu, tā teikt, pielaikt viņu kurpes, lai mērotu šīs dzīves gaitas... Tikai tad, ja raugās no malas, dažāda varoņa stāsts šķiet vienkāršs un veiksmīgs, bet, ieklausoties dziļāk, saproti, ka ne mazums grūtību un pārbaudījumu gadījies viņa dzīves ceļā. Vairākkārt domās atgriezies pie spēcīgajiem un izturīgajiem stāstu varoņiem, īpaši lauku cilvēkiem, kuri, ar smaidu stāstot par piedzīvoto un pārdzīvoto, nezaudē cerību un ticību. Ikvienam, kurš piekritis intervijai, saku paldies un dažkārt vēl pēc laba laika nodomāju: “Kaut viņiem viss izdotos un veiktos!” Īpaši tiem cilvēkiem, kuri saviem spēkiem uzsākuši saimniekošanu laukos. Lai visiem labs prāts un veselība, lai ir laiks un iedvesma darbiem un atpūtai!

Lappusi sagatavoja A.Socka

Atgriezoties pie publicētā

Strādāt, strādāt un vēlreiz strādāt!

Rakstā "Atgriežas pie tā, kas patik vislabāk" šī gada vasarā atklājām vienas no Balvu novada pašvaldības konkursa "Tava biznesa ideja Balvu novadā" granta ieguvējas AGNESES LŪSES stāstu par viņas kvēlākā sapņa piepildīšanos. Pateicoties saņemtajiem 4473,90 eiro, Viļakas iedzīvotāja atvēra savu uzņēmumu – "Šūšanas depo", kurā sniedz jaunu drēbju šūšanas un apģērba remonta pakalpojumus. Pirms jaunā ateljē atklāšanas šī gada augustā Agneses prātā mājoka neskaitāmas nākotnes idejas par biznesa attīstīšanu un telpu labiekārtošanu. Decembrī devāmies noskaidrot, vai šos plānus izdevies realizēt.

Dzimtajā Viļakā Agnese kopā ar vīru atgriezās pēc aptuveni 20 Rīgā, šujot smalkus tērpus lielpilsētas dāmām, pavadītiem gadiem. Uzsākot jauno dzīvi pierobežas mazpilsētā, sava aroda speciāliste veiksmīgi atrada darbu vairākos šūšanas uzņēmumos, kas pirms dažiem gadiem sāka uzrasties Viļakas pusē. Kad tie visi viens pēc otra pārcēla ražošanu citviet, Agnesei nācās izlemt, kā dzīvot tālāk. Tad arī radās ideja atgriezties pie tā, kas patik vislabāk – apģērba šūšanas pēc individuāliem pasūtījumiem. Uzzinājusi, ka pēdējais šūšanas ateljē Viļakā slēgts jau 1999.gadā, Agnese vairs nešaubījās – pienācis laiks atjaunot šī pakalpojuma sniegšanu. Jaunā uzņēmuma idejas realizēšanu atvieglāja no pašvaldības saņemtais grants, kas ļāva iegādāties vajadzīgo aprīkojumu. Pateicoties dažāda veida un biežuma audumiem piemērotām šujmašīnām, četrdiegu overlokam un citām nepieciešamajām ierīcēm, Agnese ieguva spēju paveikt gandrīz jebko, kas saistīts ar šūšanu vai apģērba remontu. Atlika vien piepirkt klāt dažus sīkumus – manekenu lielāka izmēra augumiem, piegriešanas nazi ar akumulatoru, kā arī presi spiedpogām. Šis tas vēl bija paveicams arī bijušā šūšanas ceļa telpās, kur Agnese iekārtojusi savu ateljē, piemēram, jāpabeidz apkures telpas un sanitārā mezgla remonts, kā arī nedaudz jāpaplašina darbnīca, pievienojot tai noliktavas istabu.

Taujāta, kā aizvadītajā pusgadā veicies ar šo plānu īstenošanu, Agnese apgalvo, ka apkures telpas un sanitārā mezgla izbūve jau pabeigta. Izdevies īstenot arī iecerī vairs nenest darbu uz mājām, kā to nereti darīja agrāk. Tagad viņa mājās vairs nešuj: "Tur nav pat diegu, jo esmu guvusi rūgtu pieredzi, kad pirmsākumos strādāju mājās. Tā bija mana lielākā kļūda. Lai gan domas par darbu tāpat nekur nezūd, jo idejas tērpa skicei var atnākt gan mājās esot, gan ceļā uz tām."

Būdamā sava darba entuziaste, Agnese turpina papildināt profesionālā aprīkojuma krājumus: "Esmu pasūtījusi lietotu profesionālo pogcaurumu apstrādes mašīnu. Drīz man būs arī slēptā dūriena šujmašīna, ko izmanto apakšmalu apstrādei. Esmu iegādājusies arī spiedpogu presi un tvaicēšanas statīvu."

Agnese stāsta, ka darbā gadās arī kuriozi: "Kāds ateljē ienākušais vīrietis pajautāja, vai var nopirkt skrūves? Viņu laikam samulsināja vārds 'depo' nosaukumā, jo tas viņam asociējās tikai ar būvmateriālu veikalu. Kad pateicu, ka virsrakstā ir vēl vārds 'šūšanas', vīrietis atbildēja, ka nav to pamanījis." Meistari pārsteidz, ka lielākā daļa cilvēku gadu gaitā paguvuši aizmirst, kādus pakalpojumus var saņemt šūšanas ateljē, tādēļ nākas viņiem atgādināt. "Dažiem šī vieta joprojām asociējās ar šūšanas ceļu, kas te agrāk darbojās. Viņi brīnās, ka tagad šeit pieņemam individuālos pasūtījumus," stāsta uzņēmēja.

Kopš ateljē atvēršanas pasūtījumu Agnesei nav trūcis. Sašūt jaunus apģērbus vai salabot vecos pie viņas nāk ne tikai viļacēni, bet arī tuvākas un tālākas apkārtnes iedzīvotāji no Balviem, Šķilbēniem, Žiguriem un citurienes. "Pat vecie Rīgas klienti ar "Omnivu" sūta apģērbus, ko vajag saremontēt, jo padzirdējuši, ka esmu atsākusi strādāt," atklāj šuvēja. Pasūtījumu ir tik daudz, ka nākas strādāt līdz vēlam vakaram, arī sestdienās. Tomēr Agnesi mazliet izbrīna, ka iedzīvotāji reti uzdrošinās nest apģērba remontam: "Laikam nezina, ka to var izdarīt. Tāpēc kādreiz ielieku foto ar paveiktajiem darbiem sava uzņēmuma "Facebook" lapā. Aicinu nebaidīties, jo daudz ko var izlabot. Apģērba var pat paplatināt tā, ka to nevarēs pamanīt." Uzņēmēja patīkami pārsteidz, cik daudzi cilvēki vēlas pasūtīt jaunu apģērba: "Šobrīd man izveidojusies rinda, jo ir jāpabeidz vairāki remonts, līdz ar to gatavo tērpu šūšana mazliet iekavējas. Šobrīd jauna apģērba pasūtījumus ņemu tikai uz janvāra beigām, jo gan šūšana, gan remontēšana prasa daudz laika." Uzņēmēja gandarīta par pusgada laikā paveikto, bet par nākamā gada iecerēm saka: "Plānoju strādāt, strādāt un vēlreiz strādāt!"

Divi depo. Līdzās Viļakas ugunsdzēsēju depo kopš šīs vasaras atrodams arī Agneses Lūses uzņēmums "Šūšanas depo". Uzņēmēja smeļ, ka nosaukuma dēļ reizēm gadās kuriozi, piemēram, ja pircējs kleitas vietā grib iegādāties naglas.

Foto - A.Krisanovs

Savā paradīzē. Tā kā Agnesei vienmēr patīcis šūt tērpus pēc individuāliem pasūtījumiem, atgriešanās pie iemīļotās nodarbes darījusi viņu laimīgu.

Foto - K.Bokta

Foto - no personīgā arhīva

No skices līdz tērpiem. Šo kleitu Agnese sašūva savai ilggadējai klientei. "Kliente atnesa audumu, bet es uzzīmēju skici. Viņai tā patika, un sašuvām," tērpa tapšanas procesu atklāj meistare. Viņa skaidro, ka tiem, kuriem nav konkrētu ideju, parasti piedāvā trīs skici zīmējumus, bet klients no tiem izvēlas variantu, kas patīk.

Foto - no personīgā arhīva

Salabot var gandrīz visu. Agnese rosina nebaidīties uz ateljē nest iemīļotu, bet kaut kādā veidā sabojātu tērpu, jo viņas spēkos ir salabot gandrīz visu.

Piestājiens

Tumsu agri vai vēlu nomainīs gaisma

Kā intervijā teica uzņēmēja Agnese Lūse, nākamgad viņa plāno strādāt, strādāt un vēlreiz strādāt. Var teikt, ka mūsu plāni lielā mērā sakrīt. Lai gan aizvadītajā 2024.gadā darba nav trūcis, gadījās arī jauki atpūtas brīži, piemēram, peoniju dārzu krāšņuma baudīšana Kurzemes piejūras ciemos vai ceļojums uz brīnišķīgo Korfu salu. Tagad, decembrī, joprojām silda atmiņas par jauko vasaru, kas šogad mūs īpaši lutināja. Diemžēl 2024.gadā novadā piedzīvotas arī grūtības – finanšu līdzekļu deficīts pašvaldības budžetā, daudzu iestāžu pāriešana uz četru darba dienu nedēļu un darbinieku atlaišana. Ne visiem šis gads saglabāsies atmiņā kā veiksmīgs. Taču bijuši arī cerību pilni stāsti par jaunajiem uzņēmējiem, kuri, nemeklējot laimi citviet, nākotni nolēmuši saistīt ar dzimto pusi. Par spīti valstī notiekošajām nebūšanām, šie jaunie censoņi liek ticēt, ka viss vēl nav zaudēts, ka dzīve Latgalē var kļūt pārticīgāka, drošāka un optimistiskāka. Tāpat šogad apciemotas vairākas Latvijas slēgtās skolas, pārliecinoties, ka arī uz vecām drupām var izaugt kaut kas jauns un skaists. Dzīve plūst un mainās, un tas ir normāli. Tumšā perioda vietā vienmēr nāk gaišais, bet ziemeļu aizvien nomaina vasara... Tādēļ visiem novēlu gaišu un cerību piepildītu Jauno 2025.gadu!

Lappusi sagatavoja I.Tušinska

Saruna

Prāvests, kurš nebaidās darīt citādi

Sanita Karavoicika

“Cik vērtīgi ir paskatīties uz pasauli ar pelēcīgumu, lai novērtētu to, ka tomēr visbiežāk ir gaišs. Ka tik tiešām pār cilvēku valda citas krāsas – gaišākas un patīkamākas! Pat tad, ja ir tumšs un melns, nevar zaudēt cerību, ka tas reiz beigsies... Reiz uzaisīs Gaišums!” šajā Ziemassvētku gaidīšanas laikā teic Viļakas Vissvētās Jēzus Sirds Romas katoļu baznīcas prāvests GUNTARS SKUTELS. Ar saviem labajiem darbiem, pacietību un mīlestību pret apkārtējiem viņš ienesis daudz gaišuma un vēl spožāk uzspodrinājis mūsu Ziemeļlatgales pērli – dievnamu, par ko arī atalgots, saņemot novada domes apbalvojumu – Atzinības rakstu.

Šogad apritēja 14 gadi, kopš sevi varat saukt par Dieva kalpu. Kas pamudināja izvēlēties garīdznieka ceļu?

– Tas ir garš stāsts. Vispirms tā bija mana vecmamma ar savu ticības piemēru, otrs bija mans krusttēvs, garīdznieks Jāzeps Pujāts, kurš kalpoja kā piemērs garīgajam spēkam, cīnoties starp dzīvību un nāvi, kā arī mana paša pieredze. Mammai priekšlaicīgi piedzimu nedzīvs, bet izķepurojos. Četrus gadus vecumā pagalmā iespēra zibens, un no spēriena es pamodos uz zemes. Savukārt, kad man bija seši gadi, piemājas dīķī gandrīz nosliku. Bet ar to visas likstas nebeidzās. Vēl pēc laika man uzbrauca mašīna un uzgāzās koks. Tas viss atstāja lielas traumas un pārdzīvojumus. Vecmamma mani aizveda uz baznīcu, kur ieguva mieru un drosmi cīnīties ar savām bailēm, ko daru joprojām. Šobrīd man ir 39 gadi, bet tikai nesen sāku mācīties peldēt un jau drošāk varu ieiet ūdenī. Var teikt, ka uz Rīgas Garīgo semināru mani aizveda bērnībā piedzīvotais.

Uzreiz bija skaidrs, ka īstais aicinājums atrasts?

– Sākumā nemaz nebija domas, ka Garīgo semināru pabeigšu. Daudzi iestājās, gadu nomācījās, lai saprastu – ir vai nav, jo labāk pamēģināt un saprast, nekā pēc tam visu dzīvi mocīties. Sešus gadus studēju un kļuva par garīdznieku. No mana kursa, kurā sākumā bijām septiņi, es paliku vienīgais, kaut pirmais teicu, ka laikam nekļūšu par garīdznieku, tas nav mans, es tam nederu, jo man ir citas īpašības, nekā lielākajai daļai amata brāļu. Bet Dievam laikam tomēr piemīt humors. Es vienmēr saku, ka mans Dievs mīl humoru, jo, kā savādāk to paskaidrot, – tas, kurš, šķietami visvairāk neder, kļūst par garīdznieku. Tas laikam manas rakstura spītības dēļ. Nemīlu uzsko neizdarīt līdz galam.

Šobrīd baudāt lielu draudzes un vietējo ļaužu uzticību, bet sākums pirms astoņiem gadiem, kad nonācāt Viļakā, laikam nebija viegls...

– Pirmajā reizē, kad mani nominēja braukt uz Viļaku, atteicos. Mūsu vidē jau iepriekš klīda baumas, ka tur vairs nebūs iepriekšējā prāvesta, līdz ar to atbrīvosies vakance. Visi teica, – vai, ar Viļaku būs grūti, tur tik daudz darba, tik liela baznīca un vēl pašā pierobežā. To visu saklausījis, teicu ‘nē’, jo, pirmkārt, man nebija nekādas pieredzes, vadot draudzi. Laikā, kad mācījos un dzīvoju Itālijā, biju tikai palīgs, arī Aglonā tāpat. Otrkārt, mans skatiens krita uz mazu lauku draudzi Gaigalavā. Piedāvāju ar prāvestu mainīties vietām, jo viņam jau bija pieredze. Bet mana vadība uzskatīja, ka tikšu galā. Sākums tiešām bija tāds, kā daudzus mēģina mācīt peldēt – iemet no laivas ūdenī, lai ķepurojas. Viļakā bija ļoti sarežģīta vide, par ko esmu stāstījis tikai dažiem. Bija gan negulētas naktis, gan jāiesaista policija, – pārdzīvojumu un izaicinājumu pietika. Sākumā tiešām bija doma, – nē, vairāk par mēnesi te neizturēšu. Bet, redz, šeit kalpoju jau astoņus gadus. Tas, pateicoties cilvēkiem, kuri mani atbalsta.

Sabiedrībā joprojām ir daudz stereotipu par to, ko garīdznieks drīkst vai nedrīkst darīt. Vietējie vairs nebrīnās, ka prāvests spēlē futbolu?

– Pēc šiem astoņiem gadiem varu teikt, ka reti kurš pabrīnās.

Bet ik pa brīdim tāpat sastopos ar cilvēkiem, kuriem ir savi uzskati. Taču viņiem ir uzskati par jebko, arī par to, ka Valsts prezidents nevar dziedāt korī, un tamlīdzīgi. Tas ir šaurs skatījums uz dzīvi. Intelekti un zināšanas ir ļoti būtisks aspekts cilvēka attīstībai, un reizēm pat noteicošais. Piekritu, ka tikai kvalitatīva izglītība un dzīve atbilstoši Dieva baušļiem izglābs šo pasauli. Es vēl joprojām palīdzu apkārtējiem cīnīties ar bailēm par to, ko citi teiks. Kritizēs vai aprunās? Stāstu viņiem, – jā, tu nevari izmainīt šo aprunāšanu, bet vari izmainīt savu uztveri. Arī man bijuši gadījumi, kad cilvēks runā par citiem slikti, atnāk pie manis, paiet laiks, un es dzirdu, ka arī par mani saka slikti. Apziņos, ka arī man kā garīdzniekam jācenšas mainīt cilvēki un viņu domāšana, bet uz to īpaši neieiciklējos. Trīs reizes pamēģināju, nesanāca, pietiek. Es eju tālāk.

Bieži nācies dzirdēt, – gribam laulāties skaistajā Viļakas baznīcā pie foršā prāvesta Guntara. Ar ko var izpelnīties tādu novērtējumu no sava un citu novadu iedzīvotājiem?

– Domāju, tā vispirms ir unikālā Viļakas baznīca, tā ir svētķū sajūta, ko šī Dieva pils dod, un arī atvērtība, ar kuru te ikvienu uzņemam. Vienmēr esmu gatavs nākt pretī, ja saprotu, kādēļ tas vajadzīgs. Mums bija arī laulības, kad līgava baznīcā ienāca ar savu... sunīti. Protams, izdzirdot tādu vēlmi, pirmajā brīdī ievilkus elpu. Manā vietā droši vien lielākā daļa garīdznieku uzreiz teiktu ‘nē’, bet es pajautāju, kāpēc līgava vēlas, lai tēva, brāļa, krusttēva vai kāda cita svarīga cilvēka vietā būtu suns? Viņa paskaidroja, ka augusi bez vecākiem, ka viņai tuvs savs četrkājainais milulis, tādēļ tāda vēlme. Un bija arī otrs tāds gadījums, tikai toreiz suns vēl atnesa laulību gredzenus. Visu laiku pie sevis prātoju, – kā mēs viņu noķersim? Mīklī, kad paprasīju gredzenus, suns jau atradās līgavainim pie kājām, kaut gan visu ceremonijas laiku skraidīja pa baznīcu. Un tā šie visi stāsti no mutes mutē aiziet. Bet, protams, man ir arī savas prasības. Gadā nākas atteikt 3-5 laulības, jo pāris nepiekrīt tām. Piemēram, atsaku salaulāt desmit minūtes, jo tik īsā laikā varu iedot tikai svētību. Savukārt citiem nav parātam, ka pirms laulībām jābrauc uz apmācībām.

Jauns un moderns garīdznieks – tā Jūs dēvē apkārtnie. Šķiet, nebūs melots, jo Viļakas baznīca ir vienīgā Latvijā, kurā notiek šaha turnīri.

– Šaha turnīrs Viļakā notika, pateicoties vienai meitenei no Siguldas, kura ar savu ļoti ticīgo mammu bija aizbraukusi uz Austriju un tur dievnamā ieraudzīja, ka cilvēki spēlē šahu. Atbraukusi mājās, jaunieta man jautāja, – kāpēc Latvijā tā nevar? To man pastāstīja cienījamais profesors, baznīcas doktors, priesteris Andris Priede, un vaicāja, vai es nepiekrīstu sarīkot šaha turnīru Svētās Terēzes no Avilas godam. Un es padomāju, – kādēļ gan nē? Šaham ir vajadzīgs klusums. Un kur ir vislielākais klusums? Baznīcā. Tā vide, kad dievbijīgi, svinīgi ieej dievnamā, liek paklusēt. Protams, kādam šķiet šausmīgi, kā var kaut ko tādu darīt dievnamā?! Bet šahs ir vienīgā no baznīcas prāta spēlēm, kas bija ļoti izplatīta arī daudzu svēto vidū.

Un vēl pie jums regulāri notiek koncerti...

– Jā, koncerti notiek, turklāt ļoti dažādi. Daži joprojām to nespēj pieņemt, tādēļ jau laikus pabridinu, ka koncertā spēlēs bungas, lai labāk nenāk. Ir pieredzēti gadījumi, kad pēc cilvēka uzvedības redzu, ka nepatīk: viņš pieceļas un ar rokām aizspiež ausis, jo ir par skaļu. Tai pašā laikā pēc koncerta pienāk četri vīriēši un saka, – Guntar, ja tādi dievkalpojumi ar mūziku būtu katru svētdienu, mēs nāktu vēl. Pie mums uz Viļaku no Rīgas atbrauc jaunieši, kuri reizi mēnesī vada šādu dievkalpojumu Rīgas Svētās Trīsvienības katoļu baznīcā. Baznīcu nakts laikā mums bija divi atšķirīgi koncerti. Viens – ar bungām, divām ģitārām, skaistām balsīm – ļoti enerģisks. Un tieši dienā pirms koncerta domāju, kā kāpšu tornī vadīt ekskursiju, jo nebija spēka. Pēc dievkalpojuma es ne vien uzkāpu, bet uzlidoju baznīcas tornī. Tas bija tāds enerģijas lādiņš! Savukārt vakarā visiem bija iespēja noklausīties a capella gregoriānisko koncertu ar skaistām dziesmām. Divi koncerti, un katram sava nozīme. Un nevar pateikt, ka viens vai otrs

Foto - no personīgā arhīva

Novērtējums kalpo kā dzinulis. Valsts svētkos 18. novembrī Viļakas, Kupravas un Liepnas Romas katoļu draudžu prāvestam GUNTARAM SKUTELAM tika pasniegts Balvu novada domes ATZINĪBAS raksts par aktīvu darbību Viļakas Romas katoļu draudzē, laicīgās un garīgās varas sadarbības veicināšanu un nozīmīgu ieguldījumu Balvu novada kultūrvides veidošanā un novada popularizēšanā. Prāvests atzīst, ka saņemot tādu novērtējumu vienmēr ir patīkami, bet vienlaikus uz tiem nav jāraugās kā augstāko punktu, ko var sasniegt: “Man tie kalpo kā dzinulis, lai darbotos vēl aktīvāk un plašāk. Tie ir iedvesma jauniem darbiem. Ne velti svētā Māte Terēze no Kalkutas ir teikusi: “Pasaulē ir lielāks bāds pēc mīlestības un atzinības nekā pēc maizes.””

baznīcā neder. Katram ir sava harizma un apmeklētāju pulks. Nesen Varšavā iecēla amatā jaunu poļu arhibīskapu Adrianu Galbu, kurš teica fantastiskus vārdus: “Lai baznīca ir katram atvērta un spējīga kaut ko piedāvāt. Katram! Dziļi ticīgiem – vienu, kaut ko citu – ne tik dziļi ticīgiem, vēl ko citu tiem, kas vēl meklē. Un kaut ko arī tiem, kas ir neticīgi.” Jo baznīca ir visiem. Nav tā, ka cilvēks atnāk uz dievnamu ar domu, ka tā domāta tikai viņam vai kaimiņienei un tādiem koncertiem tur nav vietas. Esmu novērojis, ka baznīcā Latvijā, un dažviet arī Eiropā, ir bailes atvērties. Bet, protams, jābūt arī robežai. Baznīcā nevar darīt jebko. Vienlaikus, šķiet, atgriežas laiki, kad baznīca ir kopienas centrs.

Lielā mērā pateicoties Jums, dievnamam kļuvis par Viļakas atpazīstamības zīmi un populāru tūrisma objektu. Kas dod stimulu darīt vēl?

– Pozitīvais novērtējums ir labākais lādiņš. Kuram gan nepatīk, ka viņa darbu atzīst un novērtē?! Ekskursijas iemācījos vadīt, jau strādājot Aglonā. Protu sarunāties ar cilvēkiem, un no tā arī uzlādējos. Bieži saņemu labas idejas. Gadās, ka piezvina kāds, kas bijis ekskursijā pirms gada, un saka, – mēs izdarījām, ko teicāt, un saņēmām, ko vēlējāties. Un tas dod spēku nākamajām ekskursijām. Tā teikt, ir forši darīt to, ko cilvēki novērtē un kas labi sanāk. Ir brīži, kad dienā jānovada pat 10 ekskursijas, tad gan ir traki.

* Turpinājums 7.lpp.

Saruna

* Sākums 6.lpp.

Prāvests, kurš nebaidās darīt citādi

Mūspusē neviens vairs nebrīnās, ka prāvests dzied arī folkloras kopā "Upīte"...

– Par to jāteic paldies garīdzniekam Andrim Priedem, kurš bieži atbrauc uz mūspusi un kuram arī patīk folkloras un viss tautiskais. Viņš bieži runā par tādu procesu katoļu baznīcā, kas saucas inkulturācija. Ikvienā tautā baznīcai ir aicinājums vispirms garīdzniekiem, autoritātēm, pēc tam arī ticīgiem cilvēkiem atzīt to, kas ir patiess, labs un skaists. Un folkloras ir ļoti saplūduši ar ticību. Man patīk pašam patrenēt savu balsi, man patīk, ka "Upīte" ir daudz jauniešu, kuri dod enerģiju. Neslēpju, ka šajā grupā esmu gandrīz vecākais. Interesanti, ka folkloras kopā "Upīte", kas ar tādu pašu nosaukumu darbojas Lietuvā, arī ir garīdznieks. Kad lietuvieši atbrauca pie mums ciemos, sapratu, ka viņu lokā esmu visjaunākais. Un tad es padomāju, – nu nē, Dievam tiešām patīk humors, jo ir divas "Upītes": viena – Latvijā, otra – Lietuvā, un tajās abās dzied garīdznieki.

Jums ir muzikālā izglītība?

– Nē, nav gan. Gribot negribot atkal nonākam pie tā, ka Dievam patīk jokot. Kādreiz man ļoti nepatika dziedāt kori. Atzišos, es ļoti izvairījos no tā un skolā tēloju, ka neprotu dziedāt. Bet, tā kā koris bija obligāts pasākums, man dažreiz palūdzta vienkārši paplātīt muti. Tagad saprotu, ka no dziedāšanas mani atturēja smacējošais reperuārs. Savukārt, kad nokļuvu Garīgajā seminārā, viens pasniedzējs teica, – Guntar, Tev ir labs balss materiāls, bet vajag daudz trenēties un vienkārši dziedāt – jebko, visu pēc kārtas. Un to es arī dariju. Divus gadus trenējos, un tad jau lēnām balss atraisījās. Tagad man patīk dziedāt, to daru ar prieku, jo dziedāšana palīdz arī atpūsties no darba dzīves.

Dievnams pēdējos gados piedzīvojis daudz dažādu pārmaiņu. Par ko no paveiktā prieks un lepnoms pašam?

– Visvairāk priecājos par garīgajām pārmaiņām. Viens no lielākajiem izaicinājumiem bija, lai cilvēki neskatās, kas dievkalpojuma laikā ienāk baznīcā. Otrs – panākt to, ka baznīca ir atvērta. Tas bija liels pārbaudījums, jo no rīta atvēru dārza vārtus, atnācu vakarā, bet tie jau ciet... Aizslēgti. Sapratu, – lai panāktu rezultātu, vajadzīga pacietība un mīlestība. Man šķita drausmīga sajūta, kad cilvēks piebrauc pie tik skaistas baznīcas un nevar pat ienākt dārzā, jo viss ir ciet. Ļoti vēlējos, lai tā ir atvērta, kaut gan nav noslēpums, ka ik pa brīdi mums notiek arī kaut kas nelāgs. Ne vienmēr par to stāstu, bet reizēm padalos ekskursijās vai sociālajos portālos kā par smieklīgu anekdoti.

Mums visiem diennaktī atvēlēts vienāds stundu skaits – vien 24. Kā paspējat visur pabūt un visu pagūt?

– Ir dienas, kad telefons zvina nepārtraukti. Reizēm domāju, kā rit visu paspēšu, jo nākamajā dienā ir četras kristības, divas laulības, izvadīšana un vēl dievkalpojums. Ar nelielu kavēšanos, bet viss sakārtojās. Laikam tas ir Dieva pirks un manas komandas atbalsts. Vislielākais ieguvums katrā draudzē ir nevis cilvēki, kuri atnāk un pasaka: "Priester, mums tur ir netīrs, vajadzētu sakopt," bet tie daži, kuri, to redzot, vienkārši atnāk un visu izdara. Manuprāt, tas ir visaugstākais līmenis. Kad atnācu strādāt uz Viļaku, bija 1.augusts, bet baznīcai pirka puķes. Es prātoju, – kā tā? Ir taču vasara! Pirmās divas reizes ziedus vedu no Preiļiem, atceros, ka automašīna bija pārpārēm pilna. Pēc tam baznīcā tikai vienu reizi palūdzu, lai

cilvēki atnes pa puķīti no sava dārza. Tagad mums vienmēr dievnams ir ziedos.

Kur pats ņemat spēku brīžos, kad nolaižas rokas un ir vajadzība "uzpildīties"?

– Eju uz baznīcu. Arī pusnaktī esmu gājis, kaut vai uz 10-15 minūtēm, ja ārā ir ziema un auksts. Laika gaitā vietas, kurās mēdzu uzturēties, dievnamā meditējot, mainās. Atceros, ka pirmajos gados man patika sēdēt vienā vietā, bet, kad pamainījām interjeru, tā jau bija cita, tagad – vēl cita, kurā klusumā un mierā atgūstu enerģiju. Bet es pats esmu mainīgs, man nepatīk vienveidība. Nepatīk svētkos ielikt tās pašas puķes tajā pašā vāzē. Man vajag kaut ko citu. Man vajag izmaiņas. Ja atgriežamies pie tēmas, kur ņemu spēkus, tad man ir atbalsta cilvēki, uzticības personas, ar kurām padalos bēdās un priekos. Arī portālam "Facebook" ir spēks. Reizēm, kad nolaižas rokas, savā profilā uzrakstu kādu lūgumu vai parādu savu sāpi caur fotogrāfiju vai pārdomu pilnu tekstu. Tādā veidā komunicēju ar cilvēkiem, gūstu tur pozitīvu piepildījumu un atbrīvojos no negatīvā.

Ko Jūs visiem gribētu pateikt laikā, kad gads straujiem soļiem tuvojas izskaņai?

– Es nesolu, ka būs labāk, jo cilvēkiem ir daudz pārdzīvojumu ne tikai saistībā ar Ukrainu, bet arī ar Latvijas situāciju, kad teju katru dienu dzirdam daudz negatīvu ziņu. Ko novēlētu? Mums visiem jāatceras, ka jāpaēdina gan miesa, gan gars. Ja gars tiek paēdināts, agri vai vēl cilvēks var uzvarēt ļoti daudz ko. Savukārt, ja gara nav un barojam tikai miesu, miesa var atteikties kaut ko darīt. Vēlos, lai cilvēki tic tam labajam, jo agri vai vēl, bet labais tomēr uzvar. Par to esmu pārliecināts. Ticiet labajam!

Ziemassvētki pavadīti zem jauna jumta

Asaras nomainījuši pateicības un laimes mirkļi

Foto – no "Vaduguns" arhīva

Foto – A.Ločmelis

Pēc ugunsgrēka un šobrīd. Attēlā no labās puses redzams, kā Gunta un Sandras Gūtmaņu ģimenes māja izskatās patlaban. Protams, priekšā vēl daudz darāmā, bet tik strādīgi, neatlaidīgi un mērķtiecīgi ģimenei, šķiet, ir pa spēkam gāzt pašus augstākos un grūti pieejamākos pasaules kalnus. Jāpiebilst, ka ikdienā Sandra strādā par pārdevēju veikalā "top!" Rugājos, bet Guntis – SIA "Balvi Wood". Īpašs 'paldies' jāsaka Sandras draudzenei un kolēģei, veikalā "top!" Rugājos vadītājai, kura pēc ugunsgrēka sniedza izpalīdzīgu roku un nepilnus piecus mēnešus, līdz nelaimē cietusi māja atkal taps piemērota dzīvošanai, lielo Gūtmaņu ģimeni izmitināja savās mājās un katru dienu vienmēr sagaidīja ar siltām vakariņām. Līdz ar to, ja kādam zudusi ticība līdzcilvēkiem, šis ir lielisks piemērs, kā mēs ikviens varam palīdzēt grūtībās nonākušajiem.

Artūrs Ločmelis

Apritējis pusgads, kad neilgi pirms Jāņu brīvdienām, 19.jūnijā, pamatīgu nelaimi piedzīvoja GUNTA un SANDRAS GŪTMAŅU ģimene Balvu novada Lazdukalna pagasta Kapūnē, kuru dzīvojamajā mājā "Lejnieki" elektrības issavienojuma dēļ izcēlās plašs ugunsgrēks. Rezultātā pilnībā nodega mājas jumts un otrs stāvs, bet, dzēšot liesmas, tika bojāts arī pirmais stāvs un pagrabs.

Par laimi, neviens no lielās ģimenes, kurā bez vecākiem Gunta un Sandras mājā dzīvoja arī septiņi viņu bērni, necieta – visi ir dzīvi un veseli. Tomēr ģimenei bija nepieciešama līdzcilvēku palīdzība, lai, tuvojoties ziemas sezonai, mājokli varētu izremontēt tā, lai tajā varētu dzīvot droši un esot

siltumā. Vēl skaudrāku šo stāstu darīja fakts, ka māju Lazdukalna pagastā Gūtmaņu ģimene nopirka tikai pirms trīs ar pusi gadiem, uz dzīvi mūsu novadā pārceļoties no Cēsu puses. Turklāt tās iegādei tika ņemts aizņēmums, kas nomaksāts neilgi pirms ugunsgrēka. "Pilnīgi sirds sāp..." ar grūtībām valdot asaras, dienu pēc ugunsgrēka stāstīja Guntis un Sandra. Tomēr nākotnē lielā un skaistā ģimene skatījās ar optimismu, nešauboties, ka viss līdz šim mājas sakopšanā ieguldītais darbs drīz vien nāks atpakaļ. Un ar Dieva svētību tā patiešām arī notika, jo tikai nepilnus piecus mēnešus pēc ugunsgrēka (novembra sākumā) Gūtmaņu ģimene varēja atgriezties savās mājās, 16.novembrī ar saviem atbalstītājiem nosvinēt tās atklāšanu (cik nu atbalstītājus jāva uzņemt mājas telpas, jo gribējās jau uzaicināt visus) un visi kopā Ziemassvētkus pavadīt jau zem jaunā jumta.

Ģimene, kurā mājā siltums un sirsnība

Tagad, ienākot mājās, uzreiz jūtams, ka Gūtmaņu ģimenes dzīve rit, balstoties uz satīcību un sirsnību. Un pat nevis rit, bet visas šīs labās īpašības, šķiet, burtiski strāvo un laužas ārā no ikkatra istabas stūriņa. Mājās atkal atgriezies gaisma un patīkamais siltums, kas atrašanos Gūtmaņu ģimenes lokā padara divtik patīkamāku. Protams, tas nebūtu iespējams ne tikai bez pašu ieguldītajām milzu pūlēm, bet arī apkārtējo cilvēku lielās iecietības un atbalsta – gan finansiāla, gan remontdarbiem sagādāto nepieciešamo materiālu un darbaroku ziņā. "Pie mums vienmēr bijis silti..." sarunā ar laikraksta "Vaduguns" žurnālistu ar smaidu seją nosaka mājas saimniece Sandra, piebilstot, ka pirmie mirkļi pēc ugunsgrēka tika pavadīti šoka stāvoklī.

* Turpinājums 13.lpp.

2024.gads Balvu novada pašvaldībā, raugoties no finansiālā viedokļa, mēreni sakot, nebija tas labākais. Jau janvārī mūsu deputāti lēsa, ka budžetā pietrūks pāris miljonu eiro, tāpēc nāksies ņemt aizņēmumu. Pasaulē desmitiem valstu, tostarp Īrija, Spānija un Apvienotā Karaliste, ir izmēģinājušas četru dienu darba nedēļu, pavēstot, ka rezultāti ir pārlicinoši pozitīvi. Līdzīgu soli nācās spert arī mūsupusē, tiesa, ne tāpēc, ka esam bagāts novads. Kāds rezultāts? Cilvēki neapmierināti, atlaišanas pabalstos izmaksāti 371461 eiro. Tāpat par gada ne īpaši labo ziņu var droši nominēt skolu slēgšanu un iepirkumu par ēdināšanas pakalpojumu sniegšanu, bet neveiksmju *naглу nagla* ir vējā izplēnējušais Balvu ezermalas apbūves projekts.

Jāsecina, ka 2024.gads laupījis arī sabiedrībā pazīstamus cilvēkus, kuri šobrīd uz mums noraugās no mākoņa maliņas. 29.janvārī svinīgajā “Sporta laureāts 2023” apbalvošanas ceremonijā nomināciju “Par mūža ieguldījumu sportā” saņēma Ēvalds Vancāns. Kad 9.oktobrī pārstāja pukstēt viņa sirds, nevilus daudzi uzdeva sev jautājumu, – kāpēc? Diemžēl ‘kāpēc’ saraksts ir garš: Pēteris Sudarovs, Regīna Brokāne, Monika Keiša, Margarita Stradiņa, Vera Žukova, Lauma Mača, Livija Socka, Ausma Ivanova, Biruta Miņina, Antons Cīrcenis, Ināra Sokirka, Austra Vīcupa...

Kā ar veiksmes stāstiem? Patiesi jālepojas par mūsu lauksaimniekiem. Augustā zemnieku saimniecība “Riekstiņi” atklāja saules parku Baltinavas pagastā, bet kooperatīvās sabiedrības “Agro Green Projects” valdes priekšsēdētājs Aldis Ločmelis kopā ar kolēģiem Šķilbēnu pagastā prezentēja zālāju kalti. Šķiet, viedi ir A.Ločmeļa tolaik teiktie vārdi: “Arī Kristofors Kolumbs, atklājot Ameriku, izdarīja kļūdu... Nedarot neko, protams, izpaliek kļūdas.”

Janvāris

6.janvārī pasaulē nāca pirmais Balvu novada mazulis. Pirmdzimtās vecāki Kristīne Reveliņa un Aigars Akmentiņš atklāja, kas meitiņai izvēlējušies vārdu Elizabete. 8.janvārī Balvu katoļu draudzes Sakrālajā kultūras centrā uz Svēto Mīsi aicināja ģimenes, kuras audzina mūžīgos bērnus, kopj gulošus bērnus. 13.janvārī Balvu Kultūras un atpūtas centrā krievu kultūras biedrība “Razdolje” aizvadīja tradicionālo Veco jauno gadu nu jau 18.reizi, bet Krišjāņu dramatiskais kolektīvs nosvinēja 35.dzimšanas dienu. Atceres pasākumi “Barikādēm – 33” Balvos iegāja vēsturē ar faktu, ka lielākajās aktivitātēs klātesoša bija visa lielā Balvu sākumskolas saime. 24.janvārī Balvu Kultūras un atpūtas centrā atklāja Sociālās pārvaldes struktūrvienības “Daudzfunkcionālais sociālo pakalpojumu centrs” dalībnieku izstādi “Četri gadalaiki”. 25.janvārī Balvu novada domes deputāts Aldis Bukšs mudināja novada vadītāju atkāpties no amata, kā arī todien deputāti Balvu novada Bērnu un jauniešu centra vadītājas amatā iecēla Agnesi Puļču.

Ilgai gaidītais. 5.janvārī Balvos atklāja EKO laukumu.

Aprīlis

Aprīlī Balvu ezerā sāka uzstādīt pontonus. “Tas ir jūsu ērtībām,” tolaik uzsvēra biedrības “VadiVidi” pārstāvis Ikars Bleive. 11.aprīlī Balvu Novada muzejā atklāja Pētera Džīgura 80 gadu jubilejai veltīto izstādi. 13.aprīlī Nemateriālās kultūras mantojuma centrā “Upīte” folkloras balvu “Austas koks 2023” pasniedza Medņevas etnogrāfiskā ansambļa ilggadējai vadītājai, teicējai Natālijai Smuškai. 17.aprīlī Balvu Novada muzejā notika medijpratības darbnīca senioriem “Saproti informāciju!”, atgādinot, ka 2023.gadā Latvijā no pensionāriem izkrāpti 57 000 eiro. 19.aprīlī Balvu Mūzikas skolā pulcējās audzēkņi no 9 Latgales mūzikas skolām, lai XVI Latgales Jauno pianistu konkursā noskaidrotu labākos, bet Viļakas muzejā atklāja jaunu ekspozīciju, kas veltīta Viļakas un tās apkārtnes vēsturei. 23.aprīlī Rugāju tautas namā teju trīs stundu garumā pirmajā publiskajā apspriešanā diskutēja par vēja parka izbūvi. 26.aprīlī Balvu Valsts ģimnāzijas laukumos ar dažādām aktivitātēm aizvadīja “Olimpisko dienu 2024”, bet Balvu Daudzfunkcionālais sociālo pakalpojumu centrs svinēja trīs gadu jubileju. 27.aprīlī Viļakas bērnu vokālais ansamblis “Pogas” nosvinēja 21 gada jubileju.

Gatavojas dziesmu un deju svētkiem. 20.aprīlī Balvu Kultūras un atpūtas centrā 13 bērnu tautas deju kolektīvi pārbaudes skatē apliecināja gatavību nākamgad piedalīties XII Latvijas Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētku lielkoncertā “Es atvēru Laimas dāru”.

Februāris

1.februārī savu darbību Balvu pilsētā beidza vienīgais “Narvesen” kiosks. 4.februārī Baltinavas pagastā uz Svātūnes ezera notika zemledeus maksšķerēšanas sacensības. 6.februārī pēc 10 gadu pārtraukuma Baltinavā atgriezās lielais motokross, tur notika Latvijas čempionāta, Latvijas kausa un Latvijas Junioru kausa čempionāta otrais posms ziemas motokrosā. 7.februārī Balvu Centrālajā bibliotēkā atklāja Balvu Mākslas skolas radošā kolektīva izstādi “Kopā”. 14.februārī Balvu Valsts ģimnāzijā jaunieši pulcējās izglītības iespēju izstādē “Kur studēt 2024”. 21.februārī, kad atzīmē Starptautisko dzimtās valodas dienu, 15 gadu jubileju nosvinēja literātu biedrība “Viļakas Pegazs”. 28.februārī Balvu Kultūras un atpūtas centrā mazo talantu koncerts “Svētki Ledus pili” pulcēja pirmsskolas bērnus no 13 karaļvalstīm – Balvu novada izglītības iestādēm.

Pauž nostāju. 5.februārī “Zemnieku saeimas” protesta akcijā Gulbenē un Rēzeknē piedalījās arī mūsupuses zemnieki.

Maijs

3.maijā Balvu Mūzikas skolā klaviermūzikas koncertu sniedza skolas bijušais audzēkņis Mārtiņš Lāpāns. Tuvojoties Eirovīzijas dziesmu festivālam, vietnē “Facebook” daudzus pārsteidza video, kurā Dons izpilda dziesmu “Hallow”, sēžot lidmašīnas pilota kabīnē kopā ar mūsu novadnieku Kasparu Paršinovu. Mātes dienā Tilžas Kultūras un vēstures namā bērni un jaunieši māmiņas pārsteidza ar “Kārtaino pīrāgu”, katrai kārtai pievienojot dejas, dzeju, dziesmas un klavierspēles priekšnesumus. 12.maijā gada jubileju svinēja suņu pastaigu un apmācību laukums “Vilku ieleja”. 15.maijā Balvu skvērā pulcējās lieli un mazi interesenti, lai kopā ar Balvu Centrālās bibliotēkas kolektīvu nosvinētu Dārza svētkus. 18.maijā kultūrvēsturiskajā lauku sētā “Vēršukalns” norisinājās krāmu tirdziņš, kā arī Balvos 11 dāmu ekipāžas startēja tradicionālajās autoorientēšanās sacensībās “Prieka tūre”. 23.maijā deputāti par Balvu novada Dzimtsarakstu nodaļas vadītāju iecēla Santu Kulešu. 26.maijā sapņu kuģītis piestāja Viļakā. 29.maijā Balvu novada domes deputāts Aldis Bukšs nolika deputāta mandātu.

Lai ir, ko atcerēties. Pirms valsts svētkiem pie Rekasas vidusskolas iestādīja 30 augļu kokus un 22 ogulājus.

Marts

2.martā, Nacionālo partizānu bruņotās pretošanās dienā, pie Latgales partizānu pulka kritušo karavīru pieminēkļa Balvos atklāja izstādi “Tad un tagad. Latvijas Republikas Zemessardzei 30”. 6.martā Balvu Centrālajā bibliotēkā prezentāciju piedzīvoja Ainas Rakstiņas grāmata “Tilža un tilženieši”, bet 9.martā Balvu Kultūras un atpūtas centra deju kopa “Nebēda” un 23.martā Briežuciema deju kolektīvs “Pāris” nosvinēja 30 gadu dzimšanas dienas. 22.martā mūsu novadniece, kādreizējā Balvu pilsētas izpilddomnieces priekšsēdētāja (1957.-1961.) Zelma Šulce nosvinēja savu 100.dzimšanas dienu. 28.martā Balvu novada domes sēdē par Baltinavas apvienības pārvaldes vadītāju iecēla Sarmīti Tabori, par Balvu apvienības pārvaldes vadītāju – Artūru Lukstu, par Rugāju pārvaldes vadītāju – Arnītu Kļaviņu, par Viļakas apvienības pārvaldes vadītāju – Oļegu Kesku. Tāpat domes sēdē pieņēma lēmumu ņemt 2,4 miljonu eiro aizņēmumu un pāriet uz četru darba dienu nedēļu.

Kurš ātrāks – zaķis vai vilks? Jau desmito gadu pēc kārtas Zaļajā ceturtdienā Balvu parkā pulcējās visa novada pirmsskolas izglītības iestāžu audzēkņi, lai piedalītos Zaķu skrējienā.

Jūnijs

1.jūnijs bija īpašs Balvu novada Dzimtsarakstu nodaļai, jo pirms 40 gadiem Balvos atklāja ģimenes rituālu namu, bet 2.jūnijā Balvu luterāņu draudze nosvinēja draudzes nama desmito pastāvēšanas jubileju. 8.jūnijā Rugājos svinīgā pasākumā atzīmēja 120. skolas dzimšanas dienu, bet Balvu pilsētu todien festivālā “Motociklu vasara” pierūcināja spēkrati. 8.jūnijā Eiropas Parlamenta vēlēšanās Balvu novadā nobalsoja 4 847 vēlētāji jeb 31,93%. Jāpiebilst, ka vēlēšanu dienas ritā Vitolds Prancāns no Medņevas noķēra 20,4 kilogramus smagu samu. 9.jūnijā Viļakas Jēzus Sirds Romas katoļu draudzē ar Iestiprināšanas sakramenta piešķiršanu, lūgšanām un uzrunām notika V.E. Rēzeknes-Aglonas diecēzes bīskapa Jāņa Buļa vizitācija. 14.jūnijā Baltinavā atklāja renovēto muzeju ēku. 15.jūnijā 14 Latvijas pilsētās, tostarp Balvos, pirmo reizi notika informatīvā diena “Bruņojies ar zināšanām”, kurā ikviens praktiskās nodarbības varēja apgūt rīcību krīzes situācijās. Pēterdienā Briežuciemā pulcējās ļaudis, lai pēc sešu gadu pārtraukuma startētu pļaušanas sacensībās. 29.jūnijā Krišjāņos stāstnieku un teicēju saietā atklāja jauno anekdošu grāmatu “Ai kū saslymi, ai tū juozaārstej!”.

Dejotāji Balvos. 1. un 2.jūnijā pēc piecu gadu pārtraukuma Balvu novadā atgriezās starptautiskais tautu deju festivāls “Eima, eima”.

Izvērtējam aizejošo gadu

Jūlijs

1.jūlijā Balvu novadā darbu uzsāka jaunās četras apvienību pārvaldes. No 5. līdz 7.jūlijam Balvos notika VII Starptautiskais klasiskās dramaturģijas festivāls "Ķiršu dārzs". 6.jūlijā Žiguru pamatskolā pulcējās skolas kolektīvs, absolventi un viesi salidojumā, lai atcerētos kopā pavadītos gadus. 8.jūlijā Viļakā demontēja pēdējo okupācijas pieminekli mūsposē. 13.jūlijā Baltinavas parkā otrajās netradicionālajās sporta spēlēs zemniekiem uzvaras laurus plūca komanda "Amatnieki Riekstiņi", bet Medņevā atklāja tautas muzikantu festivālu "Ermoņiku skaņas". 17.jūlijā nosvinēja Viļakas aprūpes centra 15 gadu pastāvēšanas jubileju. 20.jūlijā Balvu estrādē vienlaikus ar Balvu novada svētkiem priecājāmie par vērēnīgo lielkoncertu "Leijerkastnieku dziesmas". 26.jūlijā Bērzu Svētās Annas Romas katoļu baznīcā ar koncertu nosvinēja draudzes svētkus. 27.jūlijā Baltinavā mūzikas festivāls "Osvalds 30" notika trīspadsmito reizi. 27. un 28.jūlijā Tilžas vidusskolā pulcējās šahisti, lai cīnītos tradicionālajā Balvu novada atklātajā šaha turnīrā. 31.jūlijā Viļakas muzeja zālē atklāja starptautisko glezniecības plenēra "Valdis Bušs 2024" izstādi, kas veltīta mākslinieka simtgadei.

Lietussargu mežs. 20.jūlijā Balvu estrādē vienlaikus ar Balvu novada svētku svinībām priecājāmie par vērēnīgo lielkoncertu "Leijerkastnieku dziesmas".

Oktobris

3.oktobrī Balvu pasta nodaļa pārcēlās uz tirdzniecības centru "Planēta". 5.oktobrī tradicionālajā pasākumā "Skrējieni un nūjošana apkārt Balvu ezeram 2024" startēja vairāk nekā 70 sportisti. 10.oktobrī Balvu novada ārkārtas domes sēdē deputāti akceptēja lēmumprojektu par Sarmītes Šaicānes atbrīvošanu no Viļakas vidusskolas direktores amata. 11.oktobrī Kubulu Kultūras namā sumināja "Gada skolotājs 2024" 24 titula ieguvējus. 12.oktobrī Lazdukalnā pirmo reizi notika vakara tirdziņš. 19.oktobrī pie Viļakas katoļu baznīcas vairāk nekā 20 talcinieki iestādīja divarpus tūkstošus kroskus sīpolu. 20.oktobrī Balvu Kultūras un atpūtas centrā godināja teātra studiju, kura darbojas jau 10 gadus, bet 23.oktobrī atklāja Daudzfunkcionālā sociālā pakalpojumu centra dalībnieku izstādi "Kur mana sirds – tur manas mājas". 24.oktobrī satiksmes ministrs Kaspars Briškens reģionālo vizīti uzsāka ar velobraucieni Kubulu pagastā, tostarp simboliski atklājot jauno velo tiltu. 31.oktobrī Balvu muižā godināja Ziemeļlatgales nevalstiskās organizācijas. Tāpat todien, atzīmējot Reformācijas svētkus jeb Ticības atjaunošanas dienu, pie Balvu Evaņģēliski luteriskās baznīcas iesvētīja jaunu vides objektu – krustu.

Milam grāmatas. "Grāmatu svētki 2024" pulcēja dažāda vecuma lasītājus, kuri zina ceļu uz bibliotēku.

Augusts

6.augustā Rekovas dzirnavās, kur notika seminārs militārā mantojuma tūrismā, pulcējās vēstures eksperti, tūrisma speciālisti un uzņēmēji. 9.augustā zemnieku saimniecībā "Riekstiņi" Baltinavas pagastā svinīgi atklāja saules paneļu parku. 10.augustā pasākums "Dziesma Bērzpili" atgriezās pēc 7 gadu pārtraukuma, bet 11.augustā pie Balvu Valsts ģimnāzijas aizvadītais Balvu novada atklātās sporta spēles cilvēkiem ar īpašām vajadzībām. 14.augustā Balvu Novada muzejā atklāja mākslinieces Annas Murašovas personālizstādi. 16.augustā Šķilbēnu pagastā svinīgi atklāja zālāju kulti. 17.augustā Balvu pilsētas pludmalē izskanēja devītais brīvdabas koncerts "Mūzika saulrietam", kad plost "Vilnītis" pārtapa par skatuvi. 24. un 25.augustā Balvu novadā norisinājās "Mājas kafejnīcu dienas", kurā viesus gaidīja 15 mājas kafejnīcas. 31.augustā Ziemeļlatgales Sporta centra kolektīvs pirmo reizi noorganizēja Balvu ezera sporta festivālu.

Dejot var arī baznīcā. 3.augustā ar jauku emociju un dažādu krāsu kaleidoskopu izskanēja nedēļu ilgs IV Starptautiskais folkloras festivāls Ziemeļlatgalē "Lipa kust", kurā piedalījās pašdarbnieki no Kostarikas, Čehijas un Gruzijas.

Novembris

1.novembrī Bērnu un jauniešu centrā pirmo reizi kopā sanāca jaunizveidotās Balvu novada Jauniešu domes pirmā sasaukuma deputāti. 8.novembrī Balvu Kultūras un atpūtas centrā pirmsskolas izglītības iestādes "Pīlādzītis" kolektīvs nosvinēja 45.dzimšanas dienu. Lāčplēša dienā Balvos svinīgu solījumu deva 15 mūsposes jaunie jaunsargi. 19.novembrī policija Rugāju pagastā pamanīja automašīnu "Volvo V70", kuru vadīja sieviete 2,43 promiņu reibumā. Tās salonā atradās viņas trīs mazgadīgie bērni. 26.novembrī Bērzkalnes bibliotēkā atklāja gleznošanas studijas "Olives" izstādi "Olives ziedos". 28.novembrī Balvu novada domes sēdē deputāti Viļakas vidusskolas direktores amatā iecēla Māriti Supi-Tuču. Tāpat nolēma izveidot sabiedrību ar ierobežotu atbildību "San-Tex". 29.novembrī Balvu Kultūras un atpūtas centrā pulcējās Balvu un citu novadu, pilsētu cilvēki, lai piedalītos "Ziemeļlatgales Lūgšanu brokastīs 2024". 30.novembrī Upītē aizritēja godināšanas svētki "Gūdi". Paldies, ka Ziemeļlatgales laikraksts "Vaduguns" saņēma nomināciju "Skaņais balsteņš".

Valsts svētkos. Latvijas Republikas proklamēšanas 106.gadadienas svinīgais sarīkojums Balvu Kultūras un atpūtas centra zālē atgādināja bišu spietu, kad nācās papildināt krēslu rindas jeb medus kāres.

Septembris

2.septembrī Balvu novada lielākajā skolā – Balvu sākumskolā – mācības uzsāka 456 atraktīvi un enerģiski skolēni, tostarp 83 pirmklasnieki. Savukārt Balvu Valsts ģimnāzijas kolektīvs rīkoja neparastu akciju, veltot to Baltijas ceļa 35.gadadienai. 7.septembrī Žiguros, mežainākajā pagastā Balvu novadā, svinēja Meža svētkus, bet Balvos norisinājās autoorientēšanās brauciens "Balvi 2024", kurā startēja 15 komandas no dažādiem Latvijas novadiem. 14.septembrī atpūtas vietā "Krišjāņu Staburags" aizvadīja pasākumu "Meža terapija", kurā tirgojās, dižojās un kaulējās. 18.septembrī Bērnu un jauniešu centrā, pasākumā "Limonāde ar politiķiem", diskutēja par jauniešu domes nolikumu Balvu novadā. 21.septembrī Nemateriālās kultūras mantojuma centrā "Upīte" izskanēja vecākais latgališu festivāls "Upītes uobeļduorzs", bet Rugāju šautuvē jau otro gadu notika Balvu novada mednieku šaušanas sacensības. 22.septembrī Viļakā, iedodot ugunsgrūku, atzīmēja Baltu vienības dienu. 29.septembrī tradicionālajā tautas skrējienā "Rekova-Balkani-Rekova" uz starta linijas stājās vairāk nekā pussimts sportistu.

Svinīgi griež lentu. 8.septembrī Valču dzirnavās Baltinavas pagastā atklāja jaunizveidoto skrejceļu, kur norisinājās rīkšotāju zirgu sacensības "Kotiņu kauss 2024".

Decembris

1.decembrī Balvu pilsētas laukumā Lielo egli iedēdzām kopā ar ezi un Ziemassvētku vecīti. 6.decembrī Balvu Sakrālās kultūras centrā norisinājās bērnu un jauniešu jauno vokālistu konkurss "Ziemas skanis". 7.decembrī piecstāvu mājā Balvos, Raiņa ielā, nogranda pamatīgs sprādziens, kas aktualizēja jautājumu, – līdz cik traģiskām sekām viena cilvēka regulāra neparedzama uzvedība var novest nākotnē? 7. un 8.decembrī Balvu sākumskolā sākās Balvu novada atklātais čempionāts telpu futbolā, bet 15.decembrī – Balvu novada atklātais čempionāts volejbolā vīriešiem. 12.decembrī IK "Kolnasāta" saimnieks Dainis Rakstiņš saņēma "Latgales tūrisma gada balvu" nominācijā "Labākais tūrisma objekts". 19.decembrī notika kārtējā Balvu novada domes sēde, kur no viens lēmumprojektiem bija Balvu novada vēlēšanu iecirkņu atrašanās vietu noteikšana. Kādus tautas kalpus ievēlēsīm, tas jau ir 2005.gada jautājums...

Zelta pāri. 7.decembrī Balvu Kultūras un atpūtas centrā godināja bagātākos novada pārus.

Svētkus ieskandina ar dziesmām un dejām

16.decembrī Balvu sākumskolas zālē Ziemassvētkus ieskandināja Balvu novada Bērnu un jauniešu centra (BNBJC) radošo kolektīvu dalībnieki, kuri koncertā demonstrēja gada laikā apgūto. Savu gatavību sagaidīt gada ģimeniskākos svētkus, piedaloties tematiskos konkursos, parādīja arī bērnu vecāki. Savukārt pēc mazo dejotāju un dziedātāju uzstāšanās ikviens varēja iesaistīties interešu pulciņu un Eiropas brīvprātīgo jauniešu piedāvātajās radošajās darbnīcās.

Koncertu atklāja Ilutas Tihomirovas vadītais vokālais ansamblis ar dziesmām "Vējš" un "Dzintara krellītes". Pēc jauno dziedātāju uzstāšanās pasākuma vadītāja, BNBJC interešu izglītības speciāliste Aiga Keisele piedāvāja pārbaudīt, cik gatavi sarūpēt Ziemassvētku galveno simbolu – egli – ir bērnu tēti. Viņu uzdevums bija ar aizsietām acīm, izmantojot šķēres, no papīra izgriezt svētku eglis siluetu. Savukārt skatītāji tētu veikumu vērtēja ar aplausiem. Vakara gaitā tika pārbaudīta arī māmiņu izveicība, kuras sacentās, ar dūraiņiem rokās izsaiņojot konfektes no ietinamajiem papīriņiem. Savas zināšanas par Ziemassvētkiem radās iespēja nodemonstrēt arī citiem koncerta skatītājiem, noklausoties tekstu apgrieztā secībā, mēģināt uzminēt dziesmu nosaukumus. Koncerta turpinājumā skatītājus priecēja Zanes Meieres un Ineses Maslovskas vadītā deju kolektīva "Balvu vilciņš" dejotāji. Ar ne mazāk aizrautīgiem priekšnesumiem uzstājās Ditas Niperes deju studijas "Di-Dancers" grupu "Kids" un "Crew" dalībnieki. Savukārt koncerta noslēgumā A.Keisele pateicās visiem BNBJC interešu pulciņu vadītājiem par viņu ieguldīto darbu. Paldies vārdi izskanēja arī vecākiem, kuri savas atvases izvēlējušies vest uz BNBJC pulciņiem. "Gribu novēlēt jums visiem priecīgus un gaišus Ziemassvētkus, kā arī iespēju tos izbaudīt bez ikdienas steigas!" vēlēja A.Keisele.

Balveniete Gunta Grāmatiņa apgalvoja, ka meita Kitija ir diezgan noslogota, apmeklējot BNBJC deju studijas "Di-Dancers" un deju kolektīva "Balvu vilciņš" mēģinājumus, kā arī skaistumkopšanas pulciņa nodarbības. Savukārt pati Kitija neslēpa, ka dara to ar lielu prieku, jo jauniešu centrā viņai patīk, arī skolotājas tur ir foršas. Kitijas mamma, kura seko meitas aktivitātēm, pasākuma laikā ne tikai vēroja bērnu uzstāšanos, bet iesaistījās arī māmiņu sacensībās, ar dūraiņiem rokās iztīnot konfektes no papīriņiem. Svētku koncerta noslēgumā Gunta atzina, ka tas bija jauks un radošs. "Dažas idejas varēšu izmantot arī savos Ziemassvētku pasākumos, kas tuvojas," solīja balveniete.

Uzņēmējs un tētis Tālis Korlašs ar interesi vēroja dēla un dvīņu meitu uzstāšanos kopā ar kolektīviem "Di-Dancers", "Balvu vilciņš" un "Notīņas". Viņš apgalvoja, ka nevienam gadu nav izlaidis BNBJC Ziemassvētku pasākumu. "Bērniem jauniešu centrā ļoti patīk. Labi, ka mums tāds ir, un ir pulciņu vadītāji, kuri māca dejot, dziedāt un daudz ko citu. Vismaz bērniem ir, kur izpausties," priecājās Tālis, piebilstot, ka viņa bērniem nebija tik daudz iespēju radoši darboties. Trīs bērnu tētis atklāja, ka pēc koncerta ģimene plāno paveikt vēl vienu svarīgu darbu – izpušķot svētku egli, ko iepriekšējā dienā pārveda no meža: "Visi kopā tur cepām arī desiņas, bet pateicībā, ka mežs mums atdeva savu skaisto egli, aizvedām zvēriņiem cienastu – burkānus, kartupeļus, mandarīnus."

Taujāta, kāds bijis aizvadītais gads, BNBJC vadītāja Agnese Puļča sprieda, kas tas bijis labs: "Mēs katru gadu cenšamies darboties pēc iespējas labāk. Domāju, ka arī šis koncertiņš izdevās jauks un mīlīgs." Nākamajā gadā BNBJC kolektīvs plāno turpināt darbu ar jaunu sparū. "Strādāsim pie liela projekta par digitālā darba ar jaunatni sistēmas izveidi Balvu novadā. Par projekta naudu varēsim iegādāties tehnoloģijas un rīkot aktivitātes. Mūsu ideja ir iegādāties tehniskos palīg-līdzekļus tagad moderno *podkāstu, rīlu* un *TikTok* filmēšanai," solīja BNBJC direktore. Pēc koncerta bērni iesaistījās radošajās darbnīcās, izgatavojot Ziemassvētku rotājumus no visdažādākajiem materiāliem, greznas aplokšnes dāvanām, kā arī izgreznojot sejas ar svētkiem atbilstošiem ornamentiem.

Izgatavo apsveikuma aplokšnes. Skolotājas Skaidrītes Veinas vadībā bērni meistaroja apsveikuma aplokšnes, kurās varēs ievietot zīmējumus, lai uzdāvinātu tos vecākiem, vecvecākiem vai Salatētiem.

Ziemassvētkiem gatavi. Koncerts, kurā uzstājās BNBJC dziedošie un dejojošie bērni, izdevās jauks un sirsnīgs.

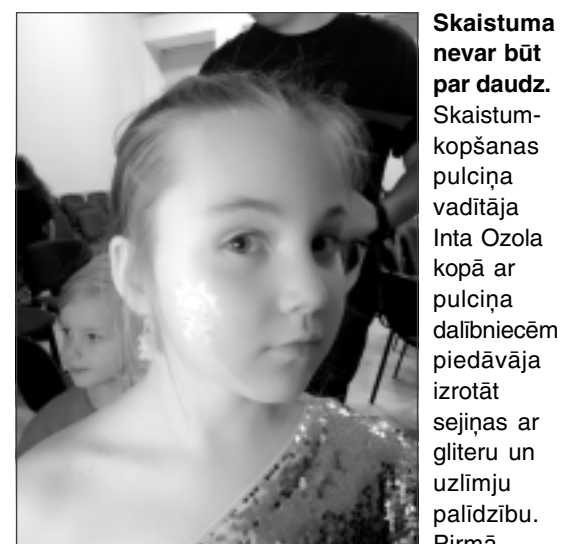

Mammas var visu. Zināms, ka māmiņām nereti jāpaveic neticami sarežģīti uzdevumi. To pierādīja arī šīs trīs mammas, kuras ar dūraiņiem rokās centās konfektes noņemt ietinamos papīrus. Visizveicīgākā šoreiz izrādījās balveniete Gunta Grāmatiņa (no labās). "Darīju visu mierīgi, nemaz nesteidzoties, un nenojautu, ka manām konkurentēm neveicas tik labi," pēc sacensībām atklāja Gunta, piebilstot, ka uzdevums nemaz nebija tik viegls.

Sarauj, tēti! Tēvu uzdevums bija sarūpēt ģimenei svētku egli, izmantojot papīru un šķēres. Tā izpildi nedaudz sarežģīja prasība to izdarīt ar aizsietām acīm.

Konkurss skatītājiem. Katrs, kurš pirmais pateica Ziemassvētku dziesmas nosaukumu, dzirdot tās vārdus apgrieztā secībā, saņēma nelielu, saldu balviņu. Jāpiebilst, ka šis uzdevums klātesošajiem nesagādāja grūtības.

Skaistuma nevar būt par daudz. Skaistumkopšanas pulciņa vadītāja Inta Ozola kopā ar pulciņa dalībniecēm piedāvāja izrotāt sejiņas ar glieteru un uzlīmju palīdzību. Pirmā rindā uz greznošanos stājās mazā dziedāšanas pulciņa dalībniece Enija (foto).

I.Tušinskas teksts un foto

*Sākums 7.lpp.

Ziemassvētki pavadīti zem jauna jumta

Asaras nomainījuši pateicības un laimes mirkļi

“Vārdos grūti izsakāmu pateicību vēlamies teikt vietējiem iedzīvotājiem Kārlim un Ingai Brūveriem, kuri pirmie steidza palīgā. Pateicoties viņiem, kuri nopirka jumtu un daļu celtniecības materiāla, mēs guvām papildus ticību un droši cēlamies kājās, lai ietu un darītu. Tāpat paldies rugājietim Anatolijam, kurš arī ļoti daudz uzdāvināja celtniecības materiālus, kā arī kaimiņam. Atceros arī gadījumu, kad pie manis darbavietā piegāja vecāka gadagājuma sieviete un burtiski iespieda rokās naudu, lai mēs pēc ugunsgrēka varētu nosvinēt Jāņus. Šādās reizēs cilvēkus vienkārši gribas cieši jo cieši apskaut, samīļot un nelaist vaļā... Patiesībā cilvēku, kuriem vēlamies pateikties, ir tik ļoti daudz, ka viņus nemaz nav iespējams uzskaitīt! Vērtīgs bija katrs eiro un jebkura cita veida palīdzība, tajā skaitā arī no Balvu novada pašvaldības. Ja arī kaut teorētiski prātā iemitinātos doma, cik viss ir ļoti slikti, visi šie cilvēki bija tie, kuru dēļ nav iespējams nolaist

rokas, bet, kā jau teicām, ir jāiet un jādara!” uzsver Sandra un Guntis.

Lai ikvienam līdzās savs sargeņģelītis

Gūtmaņu ģimene stāsta, ka māja vēl nav pilnībā izremontēta. Piemēram, vēl nepieciešams labiekārtot papildus telpu, kas atrodas blakus virtuvei, nākamgad mājas priekšā plānots atjaunot piebūvi, kas tur atradās pirms ugunsgrēka, kā arī priekšā krāsošanas darbi, lai gan daudzas mājas sienas jau ieguvušas savus īpašos, skaistos krāsu tonus. “Tāpat vēl pilnībā jāremontē otrais stāvs, kas pagaidām ir tikai daļēji nosiltināts. Darba vēl ir daudz, bet mūsu apņēmība aug ar katru dienu,” stāsta Sandra un Guntis.

Jautāti, vai ģimenē, domājot par mājas interjeru, bija lieli strīdi, Sandra un Guntis smeļot stāsta, ka viss notika diezgan lielā vienbalsībā. Galvenais mērķis bija, lai viss būtu smuki!

“Neiztika arī bez starpgadījumiem. Piemēram, divreiz nācās remontēt virtuvi! Proti, kādā no dienām uz iekurinātās krāsns uzliku konservu bundžu un nolēmu, ka vienlaikus jāaizskrien pēc malkas. Nepaspēju ātri atgriezties, – bundža uzsprāga un visi virtuves griesti bija pupiņās! Man tā gribējās raudāt, un domāju, ko gan teiks vīrs, bet viņš, atbraucot mājup, to ieraudzīja un par notikušo vien smējās, vēderu turēdams. Neko darīt – virtuves telpu nācās pārkrāsot!” gardi smeļot, atceras Sandra.

Sarunas noslēgumā Gūtmaņu ģimene ikvienam iesaka savos mājokļos uzstādīt dūmu detektorus, ko nosaka arī likums. Tas ir ļoti svarīgi! Savukārt sarunas noslēgumā jautāti, kāda ir lielāka vēlēšanās Jaunajā gadā, Sandra un Guntis uzsver: “Par savām vēlēšanām jau nedrīkst skaļi runāt, jo tad tās nepiepildīsies! Dzīvosim ar labām domām, un lai ikvienam līdzās vienmēr ir savs sargeņģelītis!”

Lielā Gūtmaņu saime. Neilgi pēc ugunsgrēka Sandras un Gunta vecākajai meitai Samantai Elizabetei, kura šobrīd jau dzīvo patstāvīgu dzīvi Smiltēnē, bija izlaidums. Protams, viņu nozīmīgajā dzīves brīdī sveica arī paši, paši tuvākie – brāļi, māsa un vecāki. Skaistajā kopbildē nav Sandras un Gunta meitu Evitas un Evijas, kā arī dēla Sanda, bet attēlā no kreisās puses redzami: Ričards, Kate Kitija, mamma Sandra, vecākā meita Samanta Elizabete, tētis Guntis, kuram klēpi jaunākā meitiņa Sabine Monta, Atis (ar balto kreklu otrajā rindā), Jānis (ar balto kreklu pirmajā rindā) un Roberts.

Labie mājas eņģeliši. Gūtmaņu ģimenes namu ne tikai pārnestā, bet arī burtiskā nozīmē apsargā eņģeļu brigāde, kuri atrodami visā mājā. Jāpiebilst, ka viens no dekoratīvajiem eņģelišiem, kurš pārdzīvoja ugunsgrēku un, kā stāsta Guntis un Sandra, pēc tā pat ieguvis skaistu, melnīgsnēju tonējumu, netiks tirīts, bet tam pievienos zīmīgus vārdus, ievietos stikla rāmītī un novietos mājas viesistabā. Fotogrāfijā kopā ar eņģeļiem redzama Sandra un Guntis.

Palīgā steidz paši mazākie! Pēc ugunsgrēka savu darbu mājas sakopšanā un remontdarbos ieguldīja ikviens no Gūtmaņu ģimenes, tostarp līdzcilvēki. Diezin vai viss tik raiti būtu ritējies, ja palīgā nesteigtos arī paši mazākie darbinieki, kuri gan špaktelēja sienas, gan tīrīja un kārtoja apkārtni, un darīja vēl un vēl, un vēl! Attēlā no labās puses: Sandras un Gunta mazākā meitiņa Sabine Monta; no kreisās puses – Sandras draudzenes, veikala ‘top!’ Rugājos vadītājas, dēliņš Oskars Melnis.

✓ **Mēs ikvienam, kurš sniedza palīdzīgu roku grūtajos brīžos, būsim pateicīgi visu mūžu. Lai jūsu sirdis valda miers, ģimenēs – saticība, bet to visu caurvij savstarpēja mīlestība.**
Gūtmaņu ģimene

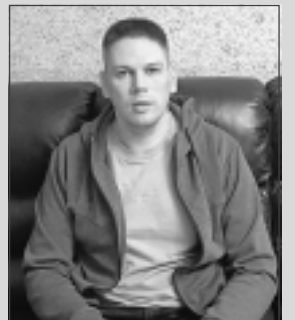

Kukumbers un viņa dāma. Par skaistām putnu dziesmiņām Gūtmaņu ģimenes mājās rūpējas divi milīgi papagaiļi. Viens no tiem ir Kukumbers, kuru Sandrai uzdāvināja dzimšanas dienā neilgi pirms ugunsgrēka. Jāpiebilst, ka, pārciešot šo nelaimi, tagad Kukumbers dodas rokās, lai gan pirms tam to īpaši nemīlēja darīt! Savukārt vasaras vidū viņam pievienojās brīnišķīga dāma, kurai vārds pagaidām gan vēl nav izdomāts. Lasītāj, kāds ir Tavs variants?

Piestājiens

Dzīvot tieši tagad – šajā mirklī!

Aizvadītais gads mūsu katra dzīvē ienesis ko jaunu. Kādam tas caurvījis ar priekpilniem un skaistiem brīžiem, citiem, iespējams, tas nesis vairāk skumjus, nevis laimes piepildītus brīžus. Tomēr šis gads, lai kāds tas bijis, nu jau palicis pagātnē, un priekšā ir jauni divpadsmit mēneši. Mums nereti patik pazīlēt kafijas biežumos un censties ielūkoties nākotnē, meklējot atbildi uz to, kas mūs sagaida turpmāk, proti, vai dzīve kļūs labāka, vai arī tā apgriezīsies par 360 grādiem un piedzīvos strauju lejupslīdi? Bet varbūt vērts neienirt pagātnē un nesapņot par nākotni, bet koncentrēties uz dzīvi tieši tagad – šajā mirklī. Lai kāda arī būtu pareizā recepte, svarīgi atcerēties, lai katru jūsu dzīves soli pavada nevis salts aprēķins, bet tīra sirdsapziņa. Kā jums tādējādi veiksies ikvienā no svarīgajām dzīves šķautnēm, to rādīs laiks, bet svarīgākais, ka līdz ar to būsiet godīgs gan pret sevi, gan arī apkārtējiem! Laimīgu Jauno gadu!

A.Ločmeļa teksts un foto

Novadnieks

Mūzikas mīlestība atver durvis uz pasauli

Zinaida Logina

ROLANDS ZELČS šogad Armanda Birkena jubilejas koncertos Latvijā kopā ar “Čikāgas piecišiem” – Loriju Vudu un Armandu Birkenu – nospēlējis trīs lieliskus koncertus, saņemot skatītāju atzinību. Taču ir kas svarīgāks, – mūzikas mīlestība viņam atvērusi durvis uz pasauli, jo ir koncertējis daudzās pasaules valstīs.

Iedvesmojas no tēva un vectēva

Rolands atzīst, ka mīlestība uz mūziku sākās jau agrā bērnībā, jo akordeonu spēlēja tētis: “Vienmēr mājās bija īpašas tās neparedzamās reizes, kad tētis ņēma rokās akordeonu, lai uzspēlētu! Viņš un vectēvs spēlēja arī cītaru, bet šķiet, viņu saspēli esmu dzirdējis tikai vienu reizi, toties man kā mazam puikam tas ļoti patika un interesēja. Atceros, ka man varēja būt kādi septiņi gadi, kad vienkārši izdomāju, ka arī es varu spēlēt akordeonu. Pats, bez citu pamudinājuma, ņēmu instrumentu rokās, un sākās pirmie mēģinājumi. Ja atmiņa neviļ, tad pirmā dziesma, kuru iemācījos, bija “Ak, Marianna”. To gan spēlēju tikai ar labo roku. Protams, tētis nāca talkā, lai es saprastu, kā spēlēt arī basus.”

Viss sākās ar sludinājumu “Vaduguni”

Mamma Dženija kādā rītā Rolandam pajautāja, vai viņš nevēloties mācīties akordeonu mūzikas skolā, – šo sludinājumu viņa bija pamanījusi laikrakstā “Vaduguns”. Dēlam, protams, tas šķita jauns piedzīvojums, kurā doties. “Tā nu es uzsāku mācības Balvu Mūzikas skolā pie skolotājas Irēnas Šņitkinas, paralēli mācībām pēdējās klasēs sāku spēlēt Noras Kalniņas kapelā, kur apguvu muzicēšanu kopā ar citiem, arī improvizācijas pamatus. Mācīties mūzikas skolā varēju, pateicoties vecāku lielajai uzņēmībai. Dzīvojot laukos, bija ļoti grūti izbraukāt uz mūzikas skolu Balvos un vēl vakaros doties mājās – dažreiz visus 15 km, citreiz 8 km, un vēl paspēt izmācīties skolas uzdevumus,” atceras Rolands. Pēc devītās klases pabeigšanas viņš devās uz Rīgu, kur mācījās Jāzepa Mediņa mūzikas vidusskolas akordeona klasē pie izcila akordeonista Alda Jurisona (diemžēl jau aizsaulē), bet pēdējo gadu – pie Imanta Pauras. Paralēli vajadzēja apgūt arī klavieres un bangu komplekta spēli, jo orķestri pūsis spēlēja bungas. Vēlāk viņš uzsāka filozofijas studijas Latvijas Universitātē (LU), bet Rīgas Pedagoģijas un izglītības vadības akadēmijā mācījās džeza klasē. “Pēc *Mediņiem* atkal vairāk sāku pievērsties tautas mūzikai, sāku spēlēt LU deju folkloras kopā “Dandari”, arī kapelā “Hāgenskalna muzikanti”,” atklāj Rolands.

Ar “Čikāgas piecišiem” – Dziesmu svētkos Kanādā

Sadarbība ar “Čikāgas piecišiem” Rolandam sākās XIII Latviešu Dziesmu svētku laikā Kanādā, kad uz tiem bija uzaicināti arī “Hāgenskalna muzikanti” no Latvijas. Tas bija 2009.gads. Izrādījās, ka “Čikāgas piecišiem” vajadzēja akordeonistu, un viņi piedāvāja to spēlēt Rolandam. “Mēs izmēģinājām un sākām koncertēt, – tad viņiem vēl bija lielais sastāvs. 2018.gadā Lorija Vuda man piezvanīja un piedāvāja uzstāties koncertprogrammā kopā ar viņu, Armandu Birkenu, Ievu Akurateri, Matīsu Akurateru un Leonu Sējānu, – brīnišķīgiem cilvēkiem! Šādā sastāvā koncertējām Latvijā arī 2019.gadā. Abos gados koncertus veltījām Latvijas svētkiem, – tie aizritēja patriotiskās noskaņās,” atceras Rolands.

Piedalās daudzos projektos dažādos sastāvos

Rīgas Pedagoģijas un izglītības vadības akadēmijā Rolands mācījās Džeza un populārās mūzikas nodaļā, jo jebkura žanra apguve paplašina spēles tehnikas veidus, improvizācijas dažādību, muzikālās nianšes, harmonisko domāšanu, skatījumu uz plašo un daudzveidīgo mūzikas pasauli. Viņš atzīst, ka šobrīd tautas mūziku *tīrā* veidā spēlēt sanāk mazāk. “Šobrīd spēlēju “Hāgenskalna muzikanti”, kas ir deju mūzikas kapela, – spēlējām 20.gadsimta sākuma melodijas. Mums ir aktīva sadarbība ar Katrīnu Dimantu, spēlēju arī solo. Vistuvāk tautas mūzikai sanāca būt, spēlējot Latvijas Universitātes deju folkloras kopā “Dandari”. Ik pa laikam spēlēju Rīgas danču klubā. Savā laikā

Foto - no personīgā arhīva

Mirkļi atmiņai. Foto ar Armandu Birkenu un citiem māksliniekiem pēc koncerta Rīgas Latviešu biedrības namā. Rolands Zelčs (no kreisās) atzīst, ka ir gandarījums muzicēt kopā ar atzītiem māksliniekiem.

Foto - Nikola Vismanta

Kopā ar “Čikāgas piecišiem”. Akordeonists Rolands Zelčs (no labās) kopā ar Armandu Birkenu un Loriju Vudu šogad sniedza koncertu Šlokenbekas muižā.

esmu spēlējis krievu tautas instrumentu orķestri “Kriviči”, grupā “CanZone” ar akordeonu vairāk spēlēju popmūziku un rok-mūziku. Tad iepazinās ar *balfolk* žanru, kas vairāk populārs Francijā, Beļģijā, bet šobrīd jau apgūstams arī Latvijā. Ar sastāvu “Arcandela” ierakstījām *balfolk* mūziku, un mūs ikviens var noklausīties *Spotify – Balfolk inspirations*. Vēl esmu piedalījies dažādos projektos, piemēram, kopā ar leļļu teātra māksliniekiem Rīgas svētkos, koncertprogrammā “Brīvās Latvijas dziesmas”, mūzikas festivālā “Porta”, Argentīnas tango mūzikas programmā, bijusi sadarbība ar Juri Kaukuli un citiem mūzīkiem. Tuvs šķiet *world music* žanrs, kur satiekas visi iespējamie žanri,” savā pasaulē ievēd un to atklāj mūziķis.

Palīdz būt empātiskam un emocionāli inteligentākam

Kad jautāju, kas liek mūziķim studēt filozofiju, atbilde ir konkrēta: “Filozofijas studijas, kā jebkas, ko mēs katrs studējam vai mācāmies, paplašina skatījumu uz pasauli. Tā piedāvā iespējas un domāšanas veidus, kā paskatīties uz pasauli un

lietām, procesiem, kas ik dienu notiek mums apkārt. Palīdz iedziļināties tajos, iegūt vēl daudz jaunu draugu ļoti dažādās darbības sfērās. Filozofijai vienojošais ar mūziku ir iespēja būt radošiem, spēēt uz ikdienišķo paskatīties no cita skatpunkta, būt empātiskākiem, emocionāli inteligentākiem!” uzskata Rolands Zelčs.

Balvos muzicē retāk

Koncertējis Rolands ir daudzās valstīs, ieskaitot Igauniju un Lietuvu. Arī Francijā, Itālijā, Zviedrijā, Krievijā, Norvēģijā, Lielbritānijā, Īrijā, Kanādā, ASV, visas nenosaukt. Pēdējie koncerti ārpus Latvijas viņam šogad bija novembrī – Lielbritānijā, oktobrī – Apvienotajos Arābu Emirātos. Bet vai dzimtajā pusē kāds ir dzirdējis Rolanda muzicēšanu? “Balvos koncertēt, ja atmiņa neviļ, ir sanācis vienreiz ar rokgrupu “CanZone” pirms apmēram astoņiem gadiem, agrāk – ar Noras Kalniņas kapelu. Šobrīd gan nav sanācis koncertēt savā dzimtajā pusē. Vecāki dzīvo Balvos, bet apciemot viņus sanāk reti, jo ir daudz darba, mēģinājumi, koncerti, – ikdienu prasa savu! Biežāk satiekamies Rīgā, kad vecāki ciemojas pie mums,” atklāj Rolands.

Reklāma**JAUNAIS RECEPŠU ZĀĻU CENU MODELIS**

Lai samazinātu izdevumus zālēm par

15-20%**PIEJAMĀKAS ZĀLES IEDZĪVOTĀJIEM**

ražotāja cena

ne augstāka kā
Lietuvā un Igaunijāfiksēts lēlirtgotavas
uzcenojums0,50 eiro par
iepakojumufiksēts aptiekas
uzcenojums0,5 eiro, 1,2 eiro vai 2
eiro par iepakojumu
atkarībā no zāļu cenasfarmaceita
pakalpojums

0,75 eiro par recepti maksā ledzīvotājs

0,75 eiro vai 1,75 eiro (vienīgajām
aptiekām) par recepti maksā valstsilgstošai lietošanai, iegādājoties zāles pa daļām,
jāmaksā tikai vienreiz (1 reizi 3 mēnešos)ledzīvotājam **nav** jāmaksā:

- ja recepte izrakstīta **bērniem** (-18g.v.)
- **trūcīgām personām** (vajadzīga izziņa)

Jautājumu gadījumā sazinies:
80001234 vai **nvd@vmnvd.gov.lv**

www.vmnvd.gov.lv

Pateicības

Pateicos priesteriem: Guntaram, Jānim, Andrim Priedem par dievkalpojumu 90.jubilejā. Paldies Babānu ģimenei par manis vizināšanu uz baznīcu katru svētdienu. Sirsnīgs paldies radiem, draugiem, mazbērniem par manis godināšanu jubilejā. Visiem vēlu priecīgus Ziemassvētkus un laimīgu Jauno gadu!

REGĪNA

Un atkal klusi, klusi...

Svētkos mūsu sirsnīgas sasilēja Samanta Kikuste-Nagla ar savu muzicēšanu. Liels paldies par Tevis sniegto koncertu, par Taviem apskāvieniem, smaidiem un sirds dziļo mīlestību. Mēs lepojamies arī par Tavu mammu, tēti, māsu un visiem Taviem sirdsmīļajiem.

BIRUTA AR DĒLU

Izsole**Balvu novada pašvaldība izsludina nomas tiesības uz:**

Atrašanās vieta	Kadastra apzīmējums	Platība ha	Nomas maksa EUR (gadā) bez PVN
Kubulu pagasts	3858 006 0489 daļa	3,2	213,00
Vecumu pagasts	3892 005 0203 daļa	5,2	308,00

Zemes nomas līguma termiņš tiek noteikts saskaņā ar Publiskas personas finanšu līdzekļu un mantas izšķērdēšanas novēršanas likumā noteikto, kas nedrīkst būt ilgāks par 30 (trīsdesmit) gadiem.

Ar izsoles noteikumiem var iepazīties Balvu novada pašvaldības mājaslapā www.balvi.lv.

Pērk

**Pērk izcirstus mežus,
3000 EUR/ha.
Tālr. 25674659.**

Craftwood pērk meža īpašumus,
cena no 1500-10000 EUR/ha.
Tālr. 26360308.

Pērk dzīvokli, zemi, māju, mežu jebkādā stāvoklī. Apmaksa tūlītēja. Iespējams ar parādiem, irniekiem, daļām un citiem apgrūtinājumiem.
Tālr. 28688040.

IEPĒRK MĀJLOPUS
-AUGSTAS CENAS
-SAMAKSA TŪLĪTĒJA
-ELEKTRONISKIE SVARI
tel. 27777733
www.galasparstrade.lv

Z.s "Strautiņi"
iepērk **mājlopus.**
Samaksa tūlītēja. Labas cenas.
Tālr. 29411033.

**Redakcijā vēl var
abonēt****“Vaduguni” 2025.gadam!****Vaduguni**Indekss
3004

IZNĀK OTRDIENĀS, PIEKTDIENĀS
IZDEVĒJS
SIA “BALVU VADUGUNS”
Nodokļu maksātāju apliecības Nr.
LV43203002982

REDAKCIJAS ADRESE
TEĀTRA IELĀ 8
BALVOS, LV-4501
NORĒĶINU KONTS
A.S. SEB BANKA
Nr. LV21UNLA0024000467345,
kods UNLALV2X

Publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.
Par faktu, skaitļu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstiem
atbild to autors.

**REKLĀMA,
SLUDINĀJUMI**

D.Dimitrijeva
**T. 64507018
26161959**

REDAKTORS E.GABRANOVŠ – T. 29360850
ŽURNĀLISTI: S.KARAVOIČIKA – T. 26707934;
A.SOCKA – T. 29378903; I.TUŠINSKA – T. 27145837;
A.LOČMELIS – T. 26665086. KOREKTORS – S.GUGĀNE
GRĀMATVEDE S.BĒRZIŅA – T. 25908200
ŠOFERIS A.KIRSANOVŠ – T. 27870730
Tālrunis-autoatbildētājs – 64520961

e-pasts: vaduguns@apollo.lv
mājaslapa: vaduguns.lv

Datorsalikums-
SIA “Balvu Vaduguns”,
R.KACĒNS
Iespēsts SIA
“Poligrāfijas grupa
Mūkusalā”, Rīgā,
Mūkusalas 15A
Tirāža – 2135